

Giới thiệu Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu

Editor: Yuki (Tuyết)

Thể loại: Cổ đại, H, NP(1x4), sủng, trùng sinh, ngôn tình, cường thủ hào đoạt.

Nội dung câu chuyện xoay quanh việc nàng đối phó với các nam chính, nam phụ như thế nào? Nàng có thích nghi được với cuộc sống ở đây hay không?

Nào các mỹ nam đến một người ta tiếp một người.

Người không muốn cũng phải tiếp nhận.

Nguyên văn không tiết tháo, độc giả muốn đọc phải cố gắng cầm cự.

Lời của editor:

Bộ này hợp với các bạn có khẩu vị nặng (như mình chẳng hạn), càng về sau H càng cao nên chú ý cầm máu (´ε`)

Hoa sen trắng mời quay đầu, sắc nữ thỉnh ở lại, editor miễn tiếp gạch~

À quên khi đọc nhớ mang theo khăn giấy và thuốc bổ máu nha *mì gió*

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Một thế giới hoàn toàn không có tiết tháo

Editor: Yuki

Nàng là một bào thai nữ xuyên qua, lúc hai tuổi đã hiểu rõ đây là một thế giới nam thừa nữ thiếu. Theo lý, thế giới này sẽ làm nàng thực tự do vui sướng, không hay chính là, đây không phải thế giới nữ tôn, là thế giới nam tôn, ý nghĩa tồn tại của nữ nhân chính là giúp nam nhân tiết dục, sinh sản đời sau thay nam nhân.

Sớm biết rằng sẽ như vậy, còn không bằng để ta hoàn toàn chết luôn đi!

Vì cứu người mà chết, hiện giờ nữ nhân tên Đỗ Kiều Kiều xuyên qua nắm nắm tay không tiếng động hò hét với trời.

"Cô nương, người đừng phát ngốc nữa, nhanh luyện tập dựa theo dạy dỗ của nữ tiên sinh. Không nghe lời, người sẽ bị nữ tiên sinh trách phạt." Thiếu niên nho nhã nằm ở trước mặt nàng nôn nóng mà thúc giục nói, thiếu niên có dung mạo giống hán như đúc đứng ở cửa không ngừng nhìn nữ tiên sinh bên kia.

"Đại An, Tiểu An, ta đã biết, không cần luyện tập." Đỗ Kiều Kiều cau mày nói từ chối. Tuy rằng nữ nhân là công cụ tiết dục cùng sinh sản, nhưng cũng phân ba bảy loại. Phụ thân nàng là tướng quân Trần Nam, cho nên nàng thuộc về thiên kim tiểu thư, không có gì bất ngờ xảy ra, chỉ có nam nhân xuất thân cao quý hơn nàng và có chút ưu tú mới có thể có được nàng.

"Cô nương, tuy rằng người thiên tư thông tuệ nhưng cũng phải luyện tập nhiều, bằng không làm sao người có thể ứng phó với đám phu quân tương lai như lang tặc hổ?" Nằm ở trên thảm thật dày dâng đạo cụ luyện tập cho Đỗ Kiều Kiều—— Đại An tận tình khuyên bảo. Hắn là hoạn quan, chỉ là hán phi thường thích hầu hạ cô nương nhà mình như vậy.

(nữ nhân thực trân quý, mỗi một nữ nhân, mặc kệ xấu đẹp đều phải hầu hạ nam nhân. Thế giới này căn bản sẽ không có loại sinh vật nha hoàn hầu gái kia tồn tại, việc của nha hoàn hầu gái đều do nam nhân hoạn quan làm. Thế giới này nam nhân quá nhiều, gia đình nghèo khổ có rất nhiều nhi tử nên không cách nào có được đời sau, cho nên sau khi bọn họ sinh đã dùng dây nhỏ buộc chặt tinh hoàn. Dần dà, tinh hoàn mất đi công năng nam hài liền trở thành một hoạn quan, bị mua bán đi hầu hạ nữ chủ nhân.)

"Cô nương, nữ tiên sinh sắp lại đây." Song bào thai Đại An và đệ đệ Tiểu An bất an mà nhắc nhở. Nữ nhân thể chất quá yếu không được nhóm phu quân thích, địa vị ở nhà chồng sẽ rất thấp. Chủ vinh hầu vinh, nếu cô nương mà huynh đệ bọn họ hầu hạ không được nhóm cô gia sủng ái, cuộc sống bọn họ cũng sẽ thực gian nan.

"Ta đã biết." Xuyên qua đây mười năm, đã quen với thế giới này Đỗ Kiều Kiều phát hiện nữ tiên sinh sắp lại đây, đành phải vượt chân ngồi vào bên hông gã sai vặt Đại An, đôi tay chống đỡ ngực hán bắt đầu lay động vòng eo cùng mộng nhỏ. Trên dưới lên xuống mười lần, ngồi xuống thuận kim đồng hồ lắc lư hai vòng, sau đó trở lên hạ xuống, vòng đi vòng lại.....

(thế giới này nữ nhân chỉ có hai tác dụng chính là hầu hạ nam nhân, sinh hài tử cho nam nhân, cho nên các nữ nhân không cần làm việc nhà làm nữ công, chỉ cần học tập các loại năng lực hầu hạ nam nhân. Đổ Kiều Kiều bắt đầu từ tám tuổi, đã bị phụ thân đưa đến Xuân Thủy Viên —— học viện tư nhân cao cấp chuyên môn bồi dưỡng quý phu nhân tập cầm kỳ thư họa và giường kỹ.)

"Cô nương, rên rỉ nhanh lên." Đại An thúc giục nói. Lúc mười tuổi hấn và đệ đệ bị cha mẹ bán, qua tay vài người cuối cùng tiến phủ tướng quân Trần Nam hầu hạ cô nương duy nhất trong phủ.

Nhìn đến nữ tiên sinh mặc cung trang thâm lam đến gần cửa phòng mình, Đổ Kiều Kiều đành phải trong trẻo dịu dàng trầm thấp kêu lên: "Ừm ~ Ừm..... A ~ thật thoải mái, a... ~ a a....." Thế giới này nam nữ hoàn toàn không tiết tháo không điểm dừng!

"Kiều Kiều, tiếng nói ngươi thực thanh thúy, chờ tới tuổi rồi, kêu lên nhất định sẽ làm nam nhân xương cốt đều rã rời." Nữ tiên sinh bước vào cửa quan sát một thời gian sau gật đầu nói, cảm thấy vừa lòng đối với tiếng nói cùng vòng eo mềm dẻo Đổ Kiều Kiều.

Đổ Kiều Kiều bất động ngồi ở trên người Đại An, thờ hồng học mà làm nũng nói: "Chu phu nhân, ta không có sức lực."

Chu phu nhân lập tức lắc đầu: "Ngươi đây là lười! Thể lực cùng giường kỹ của ngươi đã liên tục năm lần bị đánh giá là dưới trung bình. Nói như vậy, rất nhiều quý công tử sẽ không đến nhà ngươi cầu hôn." Vị học sinh tương đối không ngoan không nghe lời, cầm kỳ thư họa có thể đánh giá là thượng giai, mỗi lần khóa giường kỹ luôn là có thể lười biếng liên lười biếng. Nếu không phải mẫu thân nàng sinh thất tử bốn nữ, chỉ chết non một đứa, chứng minh đời sau của huyết mạch này rất cao, năng lực sinh dục cường đại, về sau nàng chỉ có thể gả cho nam nhân có thân phận và gia thế cao hơn nàng.

Đổ Kiều Kiều chớp chớp mắt, khuôn mặt nhỏ nhắn chực khóc: "Chu phu nhân, ta nhất định sẽ nỗ lực."

Nữ nhân là công cụ tiết dục cùng công cụ sinh sản cho nam nhân, chỉ là nữ nhân nơi này cũng không phải hoàn toàn không có năng lực phản kháng. Nữ nhân có năng lực mãnh liệt tự ám chỉ không sinh, cho nên cho dù bị cưỡng bạo mang thai, thai nhi cũng sẽ nhanh chóng chảy mất, cho nên nam nhân muốn có đời sau sinh ra nhất định phải cưới nữ nhân, cho nữ nhân hưởng thụ đủ dịu dàng cùng vật chất. Giá trị con người của nữ nhân nơi này thứ nhất ở chỗ thân thể năng khỏe mạnh, có thể sinh rất nhiều hài tử không dễ dàng chết non; thứ hai ở chỗ nàng có thể trấn an hôn phu của nàng, kim hãm thiên tính tranh đấu của nam nhân.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Nữ nhân như sủng vật như kiều hoa

Editor: Yuki

Chạng vạng, cưỡi xe ngựa nhà mình trở lại phủ tướng quân Trần Nam, Đổ Kiều Kiều đến bái kiến phụ thân của mình.

"Kiều Kiều, ba ngày sau là đại thọ 60 của lão Vương gia An Dương con chuẩn bị gì chưa?" Tướng quân Trần Nam đã qua tuổi bốn mươi nhỏ giọng hỏi tiểu nữ nhi, ra hiệu hạ nhân mau dâng nước trà và điểm tâm lên cho cô nương. Sau khi thê tử Thu Hương sinh cho ông hai đứa nhi tử, lại ngoài ý muốn sinh một nữ nhi cho ông, làm ông hết sức kinh hỉ (kinh ngạc + vui mừng). Nữ nhi là huyết mạch đời thứ ba tuyệt đối bảo đảm, vào thời điểm ấy còn quan trọng hơn nhi tử.

"Phụ thân, bức tranh trăm thọ chỉ còn có một chữ nữ nhi chưa thêu xong, nhất định có thể hoàn thành trước ngày sinh của lão Vương gia." Đổ Kiều Kiều cười trả lời nói. Người sống lâu ở nơi này khoảng trên dưới năm mươi tuổi.

Xưa nay hiếm người sống tới 60, người sống đến 60 tuổi sẽ làm đại thọ 60, bạn bè thân thích đều sẽ đến hưởng phúc khí.

"Ừm, ngày kia, con phải cảnh giác cao độ với nhiều người đó." Tướng quân Trần Nam thực hàm súc mà nói. Loại chuyện đáng mừng trong cuộc sống thế này, mọi người đều sẽ dẫn hài tử của mình theo. Đây là dịp để khoe đời sau, cũng là để bọn nhỏ có tuổi tác thích hợp thân thiết. Bởi vì nữ nhân không tự nguyện mang thai có thể sẽ bị sanh non, cho nên việc môn đăng hộ đối rất quan trọng, nhưng ý nguyện của các nữ nhân cũng không thể bỏ qua.

"Con đã biết, phụ thân." Đổ Kiều Kiều ngậm miệng gật đầu. Tuy rằng quyền lực của nam nhân rất lớn, nhưng trên hôn nhân quyền lựa chọn của nữ nhân lớn hơn nửa một ít.

Chờ sau khi hai vị ca ca trở về, người một nhà bắt đầu dùng bữa. Mẫu thân Lâm Thu Nương của Đổ Kiều Kiều có ba vị trượng phu, tháng này sống bên vị trượng phu thứ hai.

○○○

"Đêm nay đừng lau dầu vừng, ta muốn ngủ sớm một chút." Đổ Kiều Kiều dặn dò gã sai vặt Tiểu An bên người. Bởi vì là hoạn quan, cho nên nàng không ngại bọn họ hầu hạ nàng tắm gội thay quần áo.

Tiểu An nhanh chóng bùng hộp nữ công mạp vàng vào nói: "Cô nương, đây là do phu nhân và nữ tiên sinh nhiều lần dặn dò, tiểu nhân không làm sẽ bị

phạt nặng."

"Ta không nói thì ai biết chứ?" Đỗ Kiều Kiều không kiên nhẫn mà đứng dậy từ bồn tắm, đuổi tay với Đại An.

Đại An lập tức đuổi tay nâng Đỗ Kiều Kiều đi từ bồn tắm, lấy khăn lông mềm mại đặt ở bên cạnh thật cẩn thận chà lau bọt nước trên người Đỗ Kiều Kiều, giống như sợ c mình mạnh tay hoặc là khăn lông thô ráp, xúc phạm tới da thịt trơn mềm như mỡ đông của nàng.

"Cô nương, phải thật thơm ạ. Nếu mùi thơm trên cơ thể của người thực nhạt, quân sự Hà Công Công trong viện liền biết tiểu nhân lười biếng không có hầu hạ cô nương." Tiểu An khiếp đảm mà nói, khom lưng khom người với Đỗ Kiều Kiều.

"Ai, thật phiền phức." Đỗ Kiều Kiều bất đắc dĩ nói, đi đến bên cạnh giường bò lên nệm tơ vàng. Nam nhân hy vọng bề ngoài và dáng người của nữ nhân có thể sinh hài tử cũng phải thật xinh đẹp, cho nên sẽ tỉ mỉ chăm sóc nữ nhân. Đối với có nữ nhi nhà nghèo mà nói, nuôi một nữ nhi da trắng mịn mào và dáng người tốt cũng thế thu được mười mấy phần tiền trong tài sản của thông gia cho nhà mình.

Sau khi Đỗ Kiều Kiều nằm sấp xuống, Tiểu An bắt đầu xán tay áo rửa tay sạch sẽ, mở hộp gỗ mạ vàng ra, lấy một bình sứ trắng cổ dài từ bên trong ra, búng nút gỗ đổ một ít chất lỏng màu lục đậm lên phía sau lưng Đỗ Kiều Kiều. Duỗi tay tản ra mùi thơm ngào ngạt của chất lỏng sền sệt rồi chậm rãi lau xuống, hẳn bắt đầu dùng sức mát xa. Đây là dầu vùng dưỡng da tổ truyền của phu nhân, sau khi cô nương ba tuổi bắt đầu bôi lên da mỗi ngày, bôi quanh năm suốt tháng, dầu vùng thấm thấu vào bảo vệ da thịt hòa hợp với mùi thân thể của cô nương, trở thành mùi hương cơ thể riêng biệt của cô nương.

"Cô nương, da của người bóng loáng mềm mại như nước, các cô gia tương lai nhất định yêu thích không buông tay." Tiểu An khen nói, hẳn may mắn có thể hầu hạ bên người cô nương, còn có thể vuốt ve đến thân thể trắng nõn trơn bóng không lưu dấu tay của cô nương.

"Ha ha." Đỗ Kiều Kiều ngoài cười nhưng trong không cười mà ha ha hai tiếng.CMN, nam nhân vì hưởng thụ mà tỉ mỉ nuôi dưỡng nữ nhân, không khác việc nuôi dưỡng súc vật mấy.

Sau cổ, vai ngọc, lưng tuyết, tay trắng, ngon tay nhỏ nhắn, eo nhỏ, mỡm mềm, chân thon, ngón chân, Đại An Tiểu An lần lượt bôi dầu vùng, ngay cả ngón chân của Đỗ Kiều Kiều cũng không buông tha.

Lúc nhỏ dầu vùng lên nụ hoa đã bắt đầu phát dục của nàng, Đỗ Kiều Kiều xấu hổ mà đẩy tay Tiểu An ra: "Nơi này ta tự lau." Lúc nàng bảy tuổi Đại Tiểu An vào hầu hạ bên người nàng, nàng biết được toàn bộ công dụng của bọn họ từ chỗ quân sự Hà Công Công. Chỉ là, nàng có được ký ức kiếp trước, vĩnh viễn đều không thể tiếp nhận bọn họ giống như nữ nhân nơi này.

"Cô nương lại không cần chúng ta hầu hạ sao?" Tiểu An như sắp khóc nhìn Đỗ Kiều Kiều, một đôi mắt to dần dần ngưng tụ hơi nước lại. Huynh đệ bọn họ là hoạn quan, dù là lúc nào cũng phải hầu hạ nữ chủ nhân, bao gồm cả như về sau các cô gia không ở bên người nữ chủ nhân, lúc thân thể nữ chủ nhân có nhu cầu.

"Chỉ có nơi này và nơi đó thôi." Đỗ Kiều Kiều đứng dậy tự đổ một chút dầu vùng bắt đầu xoa bóp nụ hoa bắt đầu hơi nhú ra của mình, chờ dầu vùng nơi đó dần dần bị lau khô, lại nhúng dầu vùng xoa bóp giữa hai chân.

Mỗi lần như vậy, nàng đều vô cùng chán ghét nam nhân thế giới này. Thật mẹ nó đáng chết! Nàng tỉ mỉ bảo dưỡng thân thể của mình cuối cùng chính là vì thỏa mãn yêu thích của nam nhân.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Cô nương thực quý giá, là nữ nhân mà mọi nhà đều mong ước

Editor: Yuki

Ngày An lão Vương gia làm đại thọ 60, trong phủ kín người hết chỗ. Trước viện dòng người chen chúc xô đẩy, hoa viên sau viện, các quý phu nhân ung dung dẫn theo hài tử của mình dạo chơi công viên, là đề hài tử không lớn tuổi hơn nhau lắm quen biết.

Cho dù có rất nhiều thiếu niên đã có chút lớn tuổi theo từng người phụ thân xã giao ở trước viện, nhưng sau hoa viên vẫn có nhiều nam đồng, nữ hài rõ ràng rất ít.

Luật pháp hoàng triều Đại Khánh quy định, nữ tử trước mười sáu tuổi không được kết hôn lần đầu, phụ thân sẽ bị phạt rất nhiều tiền, đánh năm mươi cây, nữ tử của quan phủ phải xuất giá theo vị hôn phu đã được chỉ định, cho nên đa số các thiếu nữ mười ba mười bốn tuổi đều chọn ra một vị hôn phu đầu tiên, ở nhà chuẩn bị một hai năm liền xuất giá.

Mượn việc kinh thành rất khó có yến tiệc lớn như thế, rất nhiều quý phu nhân đều dẫn theo nhi tử hoặc là tôn tử của mình tìm cơ hội tiến đến gần bắt chuyện với quý phu nhân dẫn theo nhi tử hoặc tôn nữ. Thế giới này nam nhân luôn nhiều hơn nữ nhân, nữ nhân không lo gả, chỉ cần có thể sinh, người mà kẻ điếc người què đều có người muốn cưới; nam nhân khó cưới vợ, thậm chí rất nhiều khu xa xôi một nữ mười phu, nam tử giết người đoạt thê, nam tử dành tiền nửa đời để thuê vợ sinh con.

Đỗ Kiều Kiều mười tuổi, đã có thể bắt đầu chậm rãi chọn lựa hôn phu. Tướng quân Trần Nam và phu nhân Lưu thị bắt đầu dẫn nữ nhi tới chỗ cái tiểu công tử môn đăng hộ đối, đông đảo phu nhân cũng bắt đầu nạp Đỗ Kiều Kiều vào phạm vi người tức phụ mà mình chọn.

Đỗ Kiều Kiều thực chán ghét ánh mắt những phu nhân đó nhìn mình. Xem mẫu thân nàng mấy sinh con gái, hài tử còn sống là do trên cao ban tặng, nàng trong mắt người khác chính là một heo mẹ nhỏ có thể sinh, sinh thẳng nhai con có khả năng sống còn cao, dung mạo tài tình lại không tồi.

"Nương, nữ nhi quá mót, xin cho nữ nhi cáo lui." Đỗ Kiều Kiều thấp giọng nói với mẫu thân Lưu phu nhân. Bởi vì nữ nhân gả nhiều phu, cho nên sau khi nữ nhân xuất giá không theo họ phu, mà vẫn luôn họ phụ.

"Đi sớm về sớm, đừng chậm trễ chư vị phu nhân." Khuôn mặt trắng nõn đẹp đẽ, Lưu phu nhân và phu nhân trung niên có thân thể hơi béo vẻ mặt mỉm cười thấp giọng dặn dò nói, mặt khác lệnh gã sai vặt Đại An lại đây đi theo hầu hạ cô nương. Đòi niềm kiêu ngạo đáng giá nhất của bà chính là sinh bảy con bốn nữ, chỉ chết non một hài tử. Nếu bà không có cảm giác sai mà nói, trong bụng bà lại mang một đứa. Tam tướng công chỉ có một nhi tử, bà hy vọng cái thai là nữ nhi, hơn nữa còn là của Tam tướng công.

Thứt tha thì lễ cáo tội xin lỗi không tiếp được với chư vị phu nhân, Đỗ Kiều Kiều dẫn theo Đại An thoát khỏi vòng vây làm nàng khó chịu, đến chỗ ít người thông khí.

"Thật là chán ghét muốn chết." Đỗ Kiều Kiều oán giận nói với gã sai vặt tâm phúc của mình. Những phu nhân đó dẫn theo thiếu niên nam đồng bên người mỗi người đều mi thanh mục tú trắng ngần, tựa như một đám không tước sắp rụng cánh xèo đuôi, nhưng nàng có thể có hứng thú cưới gả với đám học sinh tiểu học đó sao?

"Cô nương, đám tiểu công tử đó không phải đệ tử quan lớn cũng là đời sau danh môn, nhìn đều là người tri thức hiểu lễ nghĩa (Yuki: *Quý*) ôn hòa rộng rãi, sao cô nương không chọn lựa mấy người để tướng quân và phu nhân đi tìm hiểu tính tình của bọn họ chứ?" Đại An khó hiểu hỏi. Thế giới này nam nhân không được đồ kị.

Không sợ chia ít, chỉ sợ chia không đều, nam nhân tính tình ghen tị lại không tốt sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng tới thê tử và hài tử sinh ra cho vị hôn phu khác, như vậy nam nhân lại nhiều thêm, hoàng triều quốc gia lập tức sẽ bùng nổ náo động.

"Ha ha, lòng ta nguoi không hiểu." Đỗ Kiều Kiều bắt đầu nói, cúi đầu đá hòn đá nhỏ dưới chân. Ở thế giới nam tôn này, sinh sống mười năm trong thế giới nữ tử nhiều phu, nàng dần dần bị tẩy não, tán thành nhiều phu, chính là nàng không nghĩ quá bị đông đảo hôn phu nuôi dưỡng như heo mẹ, nửa đời sau đều đang mang thai và sinh sinh sinh sống qua ngày.

Tháng tám, ve sầu trên cành liễu kêu to, hương khí thổi nhẹ theo gió, hoa sen trong hồ lay động đón gió, lá sen nhện nhạo dao động. Đỗ Kiều Kiều vui vẻ thoải mái tản bộ dọc theo bên hồ, ngồi xổm bên hồ rút mấy hoa sen chộp vào trong tay chơi đùa.

"Bàn tay mềm như tuyết, cánh tay trắng như ngó sen, mỹ nhân thứt tha như liễu, kiều nhan mỉm cười đẹp hơn sen. Xin hỏi cô nương là thiên kim tiểu thư nhà ai, tại hạ là Chu Tín An nhi tử của Chu Ngự sử, chẳng biết có được may mắn kết bạn cùng cô nương không?" Vài tên thiếu niên đi tới trước mặt, trong đó có một vị đi mau vài bước chào đón chấp tay thi lễ. Nam nhiều nữ thiếu làm từ nhỏ nam nhân đã biết, chỉ cần nhìn trúng cô nương môn đăng hộ đối với nhà mình, phải lớn mật tiến lên đến gần, tranh thủ lưu lại ấn tượng tốt ở trong lòng cô nương. Nếu tương lai hôn sự thành, mình trở thành hôn phu đầu tiên của cô nương, là có thể dựa vào vẻ điểm ấn tượng tốt này chiếm thêm một phần trong lòng cô nương.

Đây là nàng bị hấn nhất kiến chung tình sao?

Đỗ Kiều Kiều kinh ngạc một chút, đứng lên thoải mái hào phóng mà đánh giá thiếu niên lang chấp tay thi lễ với mình.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Bốn vạn cây xanh chung một bụi..

Editor: Yuki

Hắn mười ba bốn tuổi, khuôn mặt thanh nhã thanh tú, quả thực là thiếu niên tuấn mỹ nhỏ nhắn.

Đỗ Kiều Kiều nâng hoa sen quý gối thi lễ: "Chu công tử, mạnh khỏe, thiếp là nữ nhi của tướng quân Trần Nam – Đỗ Hi Niên." Nàng chán ghét tự xưng là thiếp, đây là khiêm xưng của nữ nhân nơi này, nàng ở bên ngoài không như vậy, người khác chỉ biết nói nàng không có giáo dưỡng, gia phong không tốt.

"Đỗ cô nương." Chu Tín An mỉm cười lại chào hỏi lần nữa, một đôi mắt đen sáng ngời có thần mà tỉ mỉ nhìn Đỗ Kiều Kiều. Làn da nàng vô cùng trắng nõn, đầu tiên rất khiến người khác thích; đi đến gần, một mùi thơm ngào ngạt cao nhã của cơ thể xông vào mũi, làm hắn nghe được trái tim loạn nhịp; tóc nàng đen mềm mại, tóc mái cong cong, mày liễu như mực họa, mắt đen như điểm son, miệng anh đào nhỏ nhắn cực kỳ hồng nhuận, không biết có phải lau son môi hay không; hai má nàng trong trắng lộ ra hồng hồng sáng trong, còn mang theo nét bánh bao thực rõ ràng của trẻ con.

Rõ ràng không phải cổ đại ở kiếp trước, cổ tình lễ nghi chi bang lại giống với cổ đại của kiếp trước, lễ tiết rất nhiều.

Đỗ Kiều Kiều bất đắc dĩ mà đáp lễ, sau đó nói: "Thiếp không quấy rầy Chu công tử và chư vị công tử dạo vườn." Nói xong, nàng rũ mi rũ mắt mà khom người với bọn công tử khác, từ từ đi qua bên người bọn họ. Nàng mới mười tuổi, nếu bọn họ sinh ra hứng thú với nàng căn bản là có sở thích luyện đồng.

"Đỗ cô nương, sao ngươi không cùng chúng ta dạo chơi hậu viên một vòng?" Chu Tín An chạy nhanh đuổi tay ngăn lại. Cơ hội nam tử có thể cùng đường nữ nhi ở khuê phòng nhà người khác tiếp xúc gần gũi chỉ có ở loại tiệc mừng thọ quan lớn hoặc hôn lễ thế gia này.

Thiếu niên áo lam phía sau Chu Tín An trêu ghẹo nói: "Đỗ cô nương, đại ca ta rất ít chủ động mời cô nương đó." Hắn không biểu cảm tiến lên hai bước, cẩn thận đánh giá vị nữ nhi của tướng quân này. Phụ thân của anh em cùng mẹ cùng cưới một thê tử thường là câu chuyện mọi người ca tụng.

"Xin lỗi, thiếp ra đây đã lâu, e sợ gia mẫu sẽ lo lắng, chỉ có thể cô phụ tấm lòng của chu đại công tử." Đỗ Kiều Kiều thần nhiên nói. Mặc kệ là nữ nhân tầng lớp nào, ở trong mắt nam nhân đều là công cụ tiết dục cùng sinh sản đời sau, các nam nhân hết sức khinh thường nữ nhân, là vì làm nữ nhân cam tâm tình nguyện sinh hài tử cho bọn họ, bọn họ luôn biểu hiện thật sự che chở nữ nhân.

Rất khó được nhìn thấy cô nương nũng nịu phản nộn như vậy, sao lại có thể để nàng rời khỏi như vậy?

Thiếu niên áo lam chưa từ bỏ ý định nói: "Dù sao chúng ta cũng không có việc gì, không bằng hộ tống cô nương trở về đi. Nói không chừng mẫu thân nhà của chúng ta vừa lúc nói chuyện phiếm với mẫu thân ngươi."

"Đúng vậy, dù sao chúng ta cũng không có việc gì, liền cùng nhau hộ tống cô nương trở về." Một khác vài vị thiếu niên cũng ồn ào, sôi nổi tiến lên vây quanh Đỗ Kiều Kiều. Thật là một nữ đồng tuyết trắng phản nộn xinh đẹp, lại qua hai ba năm đã có thể nghị hôn.

"Thiếp không dám làm phiền các vị công tử, cáo từ." Đỗ Kiều Kiều tâm tình buồn bực mà nói từ chối. Tình cảnh này thấy thế nào đều là một đám ăn chơi trác táng đùa giỡn nữ nhân, nhưng ở thế giới này, chỉ cần không động tay động chân đối với nữ nhân, thế nhân vẫn là thực duy trì, bởi vì nam nhiều nữ thiếu, nếu phần lớn nam nhân không chủ động truy đuổi nữ nhân, đời này đều phải đánh quang côn tuyệt hậu tự.

"Tấm lòng vàng của nữ nhi tướng quân thật cao, không chỉ không coi trọng nhi tử Ngự Sử, cũng không coi trọng bất cứ người nào trong chúng ta." Giọng nói thanh lãnh đột nhiên vang lên, bên trong tràn ngập khinh thường và ác ý.

Đỗ Kiều Kiều hơi hơi sửng sốt, nhìn phía nam tử lên tiếng, chỉ thấy hắn đứng ở ba bốn mét ngoài không có tới vây quanh, mặc áo dài xanh nhạt, đầu đội mũ vàng khảm ngọc, khuôn mặt trắng nõn thanh đậm, hai mắt lạnh như sao lạnh, mũi cao ngay thẳng, môi mỏng đỏ nhạt, thân hình cao gầy, vòng eo thẳng tắp như kính tùng.

Hắn là ai? Dung mạo đáng người của nữ nam này tập hợp tất cả lựa chọn tốt nhất trong tầng lớp quý tộc(nam nhân lại xấu xí, chỉ cần có tiền có quyền, liên tục mấy thế hệ cưới thê tử xinh đẹp, về ngoài của đời sau sẽ được thăng cấp).

"Vị công tử này nói đùa." Nàng khiêm tốn có lễ mà nói, gạt đầu một cái với đối phương, vòng qua những người bọn họ.

Trông thấy nàng không chút nào lưu luyến mà rời đi, thiếu niên áo lam kinh ngạc mà kêu lên: "Đại ca, Từ Phong, nàng lại có thể không chút hứng thú với hai người các ngươi." Đại ca Chu Tín An cùng mẹ khác cha của hắn ôn tồn lễ độ, biểu ca Nhan Từ Phong của hắn thanh lãnh kiêu ngạo, hai người một người như thanh trúc một người như tuyết tùng, mỹ nam tử có khí chất hoàn toàn khác biệt. Cô nương gặp qua bọn họ, không phải thích Chu Tín An dịu dàng, cũng là si mê Nhan Từ Phong lạnh nhạt, hắn lần đầu tiên nhìn đến cô nương hoàn toàn làm lơ bọn họ. Có lẽ là cô nương tuổi còn nhỏ, không hiểu đến thưởng thức mỹ nam đi.

"Tiểu cô nương này rất thú vị, không phải sao?" Chu Tín An cười nói, xoay mặt nhìn Nhan Từ Phong, ném một ánh mắt khiêu chiến tới đối phương.

Tiểu cô nương này xem qua dung mạo bọn họ, ánh mắt bình tĩnh, hoàn toàn không có kinh diễm. Hai bọn họ cùng tuổi, thường ít ra ngoài cùng phụ thân và nhóm bằng hữu tốt, không biết nếu truy đuổi cùng một cô nương, ai có thể trở thành hôn phu đầu tiên của nàng, ai có thể trở thành phụ thân đứa bé đầu tiên của nàng.

Về mặt Nhan Từ Phong bình tĩnh, không có trả lời, chỉ là đôi mắt sao lạnh hiện lên một chút nghiền ngẫm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Nữ tử cần gả ba lần

Editor: Yuki.

Đỗ Kiều Kiều không biết bọn công tử thiếu niên cũng đánh giá nàng, nói thật, trước khi nàng xuyên qua xem qua vô số hình ảnh mỹ nam cũng xem qua không ít ảnh thần tượng, lão thịt tươi, tiểu thịt tươi trong và ngoài nước đều nhìn đến phát mệt, thật đúng là không cảm thấy mỹ nam nơi này có cái gì hấp dẫn nàng. Trở lại bên người mẫu thân đưa hoa sen đã ngắt tới cho mẫu thân và vị phu nhân khác, nàng lập tức nhận được một tràng khen ngợi.

Nữ hài mười tuổi có thể chậm rãi chọn vị hôn phu. Trần Nam tướng quân và thê tử Chu phu nhân chỉ dặn dò Đỗ Kiều Kiều, hôn phu thứ nhất và thứ hai cần phải do cha mẹ chọn lựa, hôn phu thứ ba nàng có thể tự chọn. Nếu nàng có thể đối xử công bằng với hôn phu của mình, như vậy tái giá với vài người nữa cũng không sao.

Đỗ Kiều Kiều nghe được trong lòng điên cuồng đổ mồ hôi. Chẳng lẽ nàng nhất định phải giống với nữ nhân dân bản xứ gả một gả hai gả cả ba lần?

"Cha, nương, ta có thể chỉ gả cho một vị hôn phu hay không?" Nàng dùng giọng điệu thực non nớt khờ dại hỏi. Nàng thấy tất cả nữ nhân chung quanh đều có nhiều phu, cho nên nàng không xác định nguyện vọng chỉ muốn một vị hôn phu của mình có thể thực hiện hay không.

"Đưa nhỏ ngốc, nữ nhân nhiều phu là luật pháp quy định, bất luận một nữ tử nào đều phải tuân thủ." Chu phu nhân lộ vẻ mặt cảm khái vuốt đỉnh đầu nữ nhi.

Nhiều hôn phu, đối với nữ nhân mà nói thật ra cũng là một loại gánh nặng; không ngừng sinh hài tử, dùng nhiều đồ bổ dưỡng cũng không thể bổ lại những gì thân thể đã hao tổn.

"Kiều Kiều, thế gian này nam tử nhiều nữ tử ít, nữ tử chỉ gả cho một hôn phu, những nam nhân không cưới được thê tử đó sẽ gấp bội lần nam tử cưới được thê tử. Nam tử không thể tính tình táo bạo, nam tử đoạn tử tuyệt tôn không có nỗi lo về sau, bọn họ tích tụ oán khí đến trình độ nào đó, quốc gia nhất định bùng nổ náo động." Trần Nam tướng quân lắc lắc đầu nói: "Tiên sinh của con dạy các con đọc 《 sử ký 》chưa?"

"Chưa từng." Đỗ Kiều Kiều cúi đầu nói. Theo nàng biết, có rất ít nữ nhân đọc sách biết chữ ở xã hội thượng lưu, 99% nữ nhân nơi này chỉ biết tài nghệ đánh đàn chơi cờ ca hát khiêu vũ này đó để lấy lòng nam nhân (đương nhiên, giường kỹ là tài nghệ mỗi một nữ nhân cần phải nắm giữ.)

"Không sợ Thiên hạ chia ít, chỉ sợ chia không đều, nam nhiều nữ thiếu dương thịnh âm suy, nếu nam tử cậy thế nhiều thế, thiên hạ nhất định đại loạn. Trước kia nam tử Đại Tần tranh thế, náo động liên tục 500 năm. Tần hoàng khai quốc lập pháp rằng, nữ tử cần gả tam phu để giải quyết nhu cầu của nam tử." Trần Nam tướng quân cảm khái nói: "Đến tận đây, nữ nhân hứng khởi chiến tranh lập tức bình ổn." Riêng hiện tượng nam tử nhiều thế vẫn tồn tại, chẳng qua cũng thông báo thiên hạ chỉ cần bị người ta phát hiện, kẻ có quyền lập tức bị bãi quan, kẻ có tiền lập tức bị cướp đoạt tiền tài sở hữu."

Muốn chỉ gả cho một người nam nhân là không có khả năng.....

Đỗ Kiều Kiều bắt đầu đi mà từ bỏ nguyện vọng "Một đời một đôi một thế hệ" tốt đẹp.

○○○

"Kiều Kiều, thê tử của Chu Ngự sử- Hà phu nhân nói hoa hải đường phía sau hoa viên của phủ Ngự Sử đã nở, phát thiệp mời ta và con tham gia tiệc hải đường của bà ấy."

"Hà phu nhân sẽ mở hội đấu cờ, mời ta dẫn mấy tỷ muội các con theo."

"Tôn tử của quận chúa An Bình nương nương hơn trăm ngày....."

.....

Rất nhiều thời gian Đỗ Kiều Kiều đều tìm có khéo léo từ chối, xem một ít thư phụ thân chuyển đến từ trong thư phòng. Lúc không thể không tham gia, nàng cũng tận lực canh giữ ở bên người mẫu thân, tránh cho gặp gỡ một đám thiếu niên, bị các thiếu niên công khai hợp pháp mà đùa giỡn, bị bọn họ chọn lựa.

Nữ nhi của Trần Nam tướng quân bị cha mẹ nuông chiều quá mức, mắt lớn lên ở bầu trời (ý nói đòi hỏi cao ý:V), rất nhiều quý công tử chường mắt.

Nữ nhi Trần Nam tướng quân treo giá, nam nhân muốn cưới nàng cần phải có tiền sính lễ phong phú.

Hiện nay vài vị hoàng tử lần lượt đến tuổi nghị thân. Hay là ngay từ đầu chất nữ Trần Nam tướng quân đã nhắm ngay tới vị trí Hoàng Hậu tương lai?

.....

Lời đồn đãi truyền đến trong tai Đỗ Kiều Kiều, nàng ghen hờn nhìn trần trời. Đôi mắt nàng lớn lên ở bầu trời? Nàng chỉ là không muốn còn chưa thành niên đã bị mẫu thân không ngừng mang đi ra ngoài xem mắt thôi.

Nằm ở trên giường tùy ý để Tiểu An mát xa thân thể của mình, Đỗ Kiều Kiều buồn bực nói: "Là ai nói vậy?" Các bạn học mỹ nữ cùng học tập ở Xuân Thủy Viên sao? Mẫu thân của nàng và ba vị tỷ tỷ đều thật sự có thể sinh, hơn nữa cho tới bây giờ, tỉ lệ hài tử chết non cũng cực kỳ thấp, cho nên

còn chưa xuất giá nàng luôn luôn là cái đinh trong mắt cái gai trong thịt của các bạn học nữ.

"Không biết, cô nương phải cẩn thận bị người phá hỏng thanh danh." Đại An ngồi ở bên cạnh lột hoa quả cho Đỗ Kiều Kiều thật cẩn thận nói.

"Ta biết." Đỗ Kiều Kiều gật đầu nói. Từ xưa nam nhân nhà cao cửa rộng phải cúi đầu cưới vợ, nên rất nhiều nữ nhân sẽ chen ép tranh đoạt cơ hội để gả cho người ưu tú hơn. Chỉ là có một ngoại lệ, đó chính là, nam tử hoàng tộc không cộng thể với nam tử khác họ, vị trí Hoàng Hậu Vương phi là củ khoai lang phòng tay giữa thế gia quý tộc—— thân thể không tốt hoặc là hiệu xuất sinh đẻ rất thấp Hoàng Hậu Vương phi thực dễ dàng chết "Ngoài ý muốn", thế gia quý tộc hiểu biết âm u trong đó nên có rất ít thiếu nữ nguyện ý gả vào hoàng thất.

Suy xét trong chốc lát, Đỗ Kiều Kiều dứt khoát nói: "Ta lập tức đi gặp phụ thân, cầu hắn định một hai mối hôn sự cho ta trước."

Đa số các hoàng tử tàn bạo rất khỏe khoắn lại phúc hắc âm hiểm, dính dáng đến bọn họ sẽ thực xui xẻo; nam nhân ở tầng lớp của nàng rất ít người có vẻ ngoài trưởng thành "dưa méo táo nứt", nàng không cần lo lắng hôn phu có dung mạo thật có lỗi xã hội. Nữ nhân nắm giữ quyền sinh đẻ, nàng cũng không cần suy xét hôn phu sẽ tàn bạo với nàng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Nữ tử nhiều phu thật ra là vì nam tử không được

Editor: Yuki

Tướng quân Trần Nam không hổ là tướng quân, hành động mạnh mẽ nhanh như gió, sau khi biết được quyết định của nữ nhi còn cảm thấy tuy nữ nhi còn nhỏ nhưng lại không bị vị trí Hoàng Hậu Vương phi vinh hoa tôn quý mê hoặc, lập tức phái thân binh đi điều tra môn đăng hộ đối, chọn các công tử có tuổi thích hợp với nữ nhi của mình—— nói thật, bởi vì ông nắm toàn bộ binh quyền ở kinh thành trong tay, cho nên không muốn bị kim thương nghị kỵ, ngày thường không tùy tiện kết giao với triều thần, việc tìm thông gia cũng phải lo lắng suy xét thật lâu mới quyết định.

Chu phu nhân biết được tâm nguyện của nữ nhi, cũng lập tức liệt ra bảy tám người đã được mình chọn để con mình chọn ra vị hôn phu đầu tiên. Còn có vị hôn phu thứ hai, vị hôn phu thứ ba của nàng nữa, trong đó có ghi dòng họ, chị em bạn dâu phụ mẫu cùng với độ tuổi của hải tử, đều được tìm hiểu tận gốc rễ, nữ nhi gả qua sẽ không chịu khổ chịu tội.

Bây giờ, hai phu thê Tướng quân Trần Nam và Chu phu nhân chọn được bốn vị công tử không tồi. Bọn họ nói sơ qua về học thức và nhân phẩm của các tiểu công tử cho nữ nhi biết, đồng thời ra tay liên hệ với gia trưởng của đối phương, sắp xếp cho bọn nhỏ thân cận. Tuy rằng hôn sự do phụ mẫu làm chủ, nhưng nếu nữ nhi, đặc biệt là nữ hải không vui, việc hôn nhân vẫn là không thể định.

"Phụ thân, nương, ta muốn biết, bọn họ đối đãi với dòng họ của nữ tử là thế nào." Về mặt Đỗ Kiều Kiều nghiêm túc mà dò hỏi phụ mẫu. Nơi này là tuyệt đối xã hội nam tôn, phần lớn nam nhân đều có lúc cao ngạo miệt thị nữ nhân—— nam nhân chỉ dễ bề tử và nữ nhi của mình, bởi vì bề tử có thể giải trừ tình dục cho hắn, nói dối tông đường cho hắn, nữ nhi được dạy bảo tốt thì ngày sau phụ thân có thể mang về tài phú cho phụ thân. Nhà nghèo có một nữ nhi xinh đẹp, theo vài phu quân là có thể có tiền trợ giúp gia phụ gia mẫu, cũng như giúp các vị huynh đệ lấy vợ sinh con.

Tướng quân Trần Nam kinh ngạc nói: "Vì sao lại hỏi chuyện này? Dù sao chỉ cần bọn họ trở thành vị hôn phu của con, thì tuyệt đối sẽ thương yêu con." Nữ nhân vai không thể gánh tay không thể xách, chỉ có thể dựa sự phụng dưỡng của nam nhân, còn dám hi vọng nam nhân không có quan hệ gì với bọn họ sẽ yêu quý các nàng sao?

Mẫu thân phải hạ hạ các phụ thân, nữ nhi cơ bản đều chung sống bên cạnh các phụ thân. Tuy rằng Chu phu nhân cũng là như thế, nhưng không ngại sự tìm hiểu của nữ nhi. Nghe vậy, bà dịu dàng nói: "Con lo lắng bản tính bọn họ bá đạo cao ngạo, sau khi con lớn tuổi xuống sắc sẽ ghét bỏ con sao?"

Tướng quân Trần Nam lập tức sờ sờ cái mũi, ngượng ngùng mà nhìn phía bề tử. Thế nhưng cho tới bây giờ ông vẫn chưa từng có ý nghĩ này.

"Đúng vậy, nương." Đỗ Kiều Kiều bắt đầu dĩ mà trả lời nói. Lúc nữ nhân được sủng ái nhất là lúc trẻ tuổi xinh đẹp, mỹ mạo mất đi, năng lực sinh dục giảm xuống, sẽ bị hôn phu có quyền thế ghét bỏ. Tuy rằng các nam nhân không dám trực tiếp hưu thê, nhưng luôn có người lén lút lợi dụng quyền thế câu dẫn nữ tử trẻ tuổi xinh đẹp.

Tướng quân Trần Nam lập tức an ủi nói: "Kiều Kiều, con nghĩ quá nhiều rồi. Con là nữ nhi của ta, phụ thân con là tướng quân nắm giữ binh quyền ở kinh thành, ai dám ức hiếp con? Cho dù phụ thân không còn nữa, còn con có năm huynh trưởng và một đệ đệ, bọn họ sẽ không đứng nhìn con bị hôn phu ức hiếp." Nữ nhân có phụ thân, huynh, đệ, gia thế càng cường đại, càng không dễ bị nhà chồng nam nhân ức hiếp.

"Ha ha, phụ thân, sắc suy yếu giảm, nữ nhi luôn lo lắng này." Đỗ Kiều Kiều thần nhiên nói. Địa vị của nữ nhân nơi này còn thấp kém hơn nữ nhân ở xã hội phong kiến vào kiếp trước của nàng, nàng không thêm đề ý dung mạo và địa vị của hôn phu tương lai, nhưng nhất định phải suy xét thái độ của họ đối với nữ nhân.

"Con suy xét thật sâu xa." Chu phu nhân lôi kéo tay nữ nhi nói: "Con phải học tập thủ đoạn từ nữ tiên sinh thật tốt, nắm chặt chẽ thể xác và tinh thần của các hôn phu trong tay."

Nhìn sang hôn phu, bà cười tủm tỉm nói: "Con chỉ cần buộc trái tim của họ đến khi bọn họ khoảng ba mươi lăm tuổi, bọn họ cơ bản sẽ không thay lòng."

"Khụ khụ, Tú Nương!" Tướng quân Trần Nam lập tức nặng nề mà ho khan, đưa ra cảnh cáo.

"Vì sao vậy?" Đỗ Kiều Kiều tức khắc kinh ngạc. Nàng chưa từng nghe được cách nói như vậy.

Chu phu nhân lôi kéo Đỗ Kiều Kiều đứng dậy, quay đầu nói với Tướng quân Trần Nam: "Nếu nữ nhi đã muốn nghị hôn, thiếp liền muốn truyền thụ một ít tài nghệ của nữ nhân học từ nương cho con. Thiếp dẫn con về phòng, chàng đi sắp xếp thời gian gặp gỡ từng người đi." Nói xong, bà lập tức lôi kéo Đỗ Kiều Kiều hành lễ với Tướng quân Trần Nam, sau đó rời đi.

Ai.....

Tướng quân Trần Nam tro mắt mà nhìn theo từ dần nữ nhi rời đi, bất đắc dĩ mà vuốt vuốt râu ria.

Nam nhân khoảng ba mươi lăm tuổi sẽ mất đi năng lực sinh dục, nếu không cưới vợ sinh con trước ba lăm tuổi, đời này cơ bản sẽ không có hai tử ruột. Trái ngược với thời gian sinh dục của nam nhân, thời gian nữ nhân mang thai sinh con nhiều nhất là khoảng 55 tuổi!

Thời gian sinh dục của nữ nhân không thể bởi vì một người nam nhân mà hoang phế rớt, cho nên nữ nhân mới được phép có nhiều phu.

Nam nhân mất đi năng lực sinh dục vẫn có thể làm nam nhân như cũ, chẳng qua người ba mươi lăm ba mươi sáu tuổi, còn bằng lòng vứt bỏ thể từ già tìm nữ nhân trẻ tuổi để vui đùa không chỉ khiến nam nhân ghen ghét, mà đồng thời danh dự cũng mất sạch?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Vì có gì việc hôn nhân bị cắt đứt

Editor: Yuki

Hào môn thế gia có thể tồn tại trên trăm năm ở kinh thành đều có văn hóa tỉ mỉ vững vàng, phép tắc gia pháp chặt chẽ cẩn thận, cho nên không có nhiều nam nhân hoàn toàn giẫm đạp nữ nhân dưới chân. Bọn họ khinh thường nữ nhân, sẽ trực tiếp làm lơ, chứ không phải biểu hiện ra khinh thường, thái độ bất nạt.

Xem qua công văn điều tra mà phụ thân đưa cho mình, Đỗ Kiều Kiều đồng ý gặp mặt bốn thiếu niên trong công văn điều tra, chọn ra hai hoặc ba người hôn phụ giữa bọn họ.

Lúc nào thiếu nữ cũng ôm ấp tình cảm đẹp như thơ. Chỉ cần dung mạo gia thế thuộc hàng đệ nhất, thiếu nữ sẽ có ấn tượng sâu đậm với vị công tử đó ngay lần gặp đầu tiên, do đó có hai phần ba vị công tử đầu tiên mà thiếu nữ gặp được sẽ trở thành vị hôn phu của họ.

Tướng quân Trần Nam sẽ cho nữ nhi của mình gặp vị công tử nào trước tiên đây? Tướng quân Trần Nam và Chu phu nhân bắt đầu âm thầm phân cao thấp bốn hộ gia đình của người ta.

Rốt cuộc làm vị hôn phu đầu tiên của nữ nhân có chỗ nào tốt?

Đầu tiên, tử cung của nữ nhân như thổ địa, số lần thai nghén hài tử càng nhiều, tuổi của mình càng lớn, tử cung càng ngày càng cứng cỏi, cho nên thể chất của hai đứa nhỏ đầu tiên của nữ nhân cơ bản là sẽ hơn những đứa nhỏ sinh ra sau—— mà hai đứa nhỏ đầu tiên kia đều phải sinh với vị hôn phu đầu tiên.

Tiếp theo, gia đình phú quý không cần lo lắng nhi tử mình không cưới được nàng dâu, người nhà nghèo thường cho dù có nhi tử cũng không thể cam đoan là sẽ có đứa cháu, cho nên nữ nhi là vật đảm bảo cho đời con cháu thứ ba của phụ thân. Cái tập tục này được truyền từ tầng lớp xã hội trước sang tầng lớp xã hội này, dần dần biến thành mặc kệ phụ thân có đứa cháu của nhi tử mình hay không, đều có quyền lợi lấy đứa con thứ hai của nữ nhi làm đứa cháu theo họ của mình, phần vinh gia tộc của chính mình(đương nhiên, nếu phụ thân quyết định để nhi tử của nữ nhi kế thừa dòng họ của mình, như vậy chỉ biết phụ thân tương lai của đứa cháu phải tìm rất ít tiền sinh lễ). Đây là để làm cho nữ nhi đã kết hôn phải cam đoan có hai đứa nhỏ, loại tình huống này, nữ nhân chỉ có thể sinh hai đứa với hôn phu đầu tiên của mình, vì thế mà hôn phu đầu tiên có được càng nhiều thời gian tương thân tương ái với thể từ.

Thứ ba, bởi vì đệ tử con thứ hai của con rể đầu tiên sẽ thuộc về nhà nhạc phụ, vì thế mà quan hệ của nhạc phụ và con rể đầu tiên sẽ thân mật hơn các con rể khác, hơn nữa quan hệ giữa gia tộc nhạc phụ và con rể đầu tiên cũng sẽ hơn hẳn các con rể khác.

Tướng quân Trần Nam nói với Đỗ Kiều Kiều, tuy rằng nàng có huynh trưởng của hai phụ thân khác với mẫu thân, nhưng bọn họ đều tham gia quân ngũ. Tướng quân khó tránh khỏi việc tử trận, cho nên đứa con thứ hai của Kiều Kiều nhất định phải thuộc về Đỗ gia.

Đỗ Kiều Kiều đã quen với việc nam nhân nơi này coi nữ nhân như công cụ sinh dục, nghe vậy thực bình tĩnh, tỏ vẻ hết thấy đều nghe phụ thân.

Bổn phận của nữ nhân ở thế giới này là hầu hạ và sinh con cái cho nam nhân. Trước khi nữ nhân xuất giá sẽ do gia đình nuôi, sau khi xuất giá có nhóm hôn phu nuôi, lúc tuổi già nếu hôn phu không còn thì sẽ có đám con cái nuôi nấng.....với loại này, nữ nhân không có bao nhiêu tiền tài và quyền lực.

Tướng quân Trần Nam thực thương yêu Đỗ Kiều Kiều, mỗi tháng cho Đỗ Kiều Kiều năm lượng tiền tiêu vặt để nàng tùy tiện tiêu xài. Đỗ Kiều Kiều thực tiết kiệm, cơ bản đều tích cóp lại. Nữ nhân không có quyền kinh doanh, người bên cạnh mà nàng tín nhiệm nhất, là hai gã sai vặt Đại An và Tiểu An đời này đã định phải bị trói chặt bên cạnh nàng còn có thể ra mặt đầu tư kinh doanh thay cho nàng, cho nên nàng có nhiều tiền tài và quyền lực hơn nữ nhân khác một chút. Trong tay có tiền trong lòng không hoảng hốt, tương lai nàng sẽ không dễ dàng bị nhóm hôn phu khống chế.

○○○

Tướng quân Trần Nam tiến hành đánh giá gia thế và bốn người công tử nọ, quyết định để nữ nhi gặp mặt công tử Triệu gia trước.

Nói thẳng là xem mắt, lỡ như xem mắt không có kết quả, chẳng phải gia tộc và phụ mẫu hai bên sẽ mất mặt sao? Vì thế, tất cả mọi người đều sẽ tìm lý do để thiếu nam thiếu nữ gặp mặt.

Trận xem mắt đầu tiên Đỗ Kiều Kiều quyết định gặp bạn tốt của mẫu thân là đại phu nhân của Triệu gia. Ngày này, Đỗ Kiều Kiều và mẫu thân sẽ cùng nhau tới đây, ngắm hoa trong hoa viên của Triệu đại phu nhân. Cháu trai nhị công tử của Triệu Đại phu nhân cũng vừa vận ở hoa viên, vì thế Đỗ Kiều Kiều và Triệu nhị công tử đã quen biết.

Triệu Đại phu nhân đưa một thiệp mời đến trong tay Chu phu nhân, Chu phu nhân lập tức dẫn theo nữ nhi Đỗ Kiều Kiều bắt đầu khua chiêng gõ mõ mà làm chuẩn bị.

Trước hai ngày hẹn của hai bên, Lễ Bộ Thượng Thư mang theo một đạo thánh chỉ đi vào phủ Tướng quân Trần Nam. Tướng quân Trần Nam quỳ xuống đất tiếp chỉ, sau đó cả người đều ngốc.

Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu rằng: Trẫm nghe nói nữ nhi của Tướng quân Trần Nam thiên tư thông tuệ, dịu dàng kính cẩn ngoan ngoãn, rất xứng làm phi của Đại thái tử Duệ Phong cùng Nhị thái tử Duệ Hoa, sau khi cập kê sẽ thành hôn. Khâm thủ.

Năm người nhà vì việc hôn nhân của Đỗ Kiều Kiều bận bịu thật lâu, cuối cùng trời giáng thánh chỉ đánh vỡ kế hoạch của bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tiền đồ Của thái tử phi mười tuổi

Editor: Yuki

Nam nhân thật sự quá nhiều, gấp hơn ba lần nữ nhân. Thời xưa vì đoạt nữ nhân, bộ lạc đánh bộ lạc, quốc gia đánh quốc gia, giết sạch nam nhân đối phương trước rồi chiếm đoạt nữ nhân của đối phương. Cho nên, mặc kệ xã hội phát triển tới trình độ nào, nam nhân muốn có địa vị cao thì phải nắm chặt quân quyền trong tay. Đương kim hoàng đế của hoàng triều Đại Khánh cũng như thế.

Đối mặt với nữ nhân, huynh đệ sinh đôi tự nhiên là đồng minh; đối mặt với người ngoài, huynh đệ sinh đôi vĩnh viễn cùng chia sẻ quyền lợi, cùng đối phó với người ngoài.

Cho nên, đương kim Hoàng Hậu lần thứ ba liên tiếp sinh được song bào thai, đôi song sinh sống khỏe mạnh không quá năm tuổi, đã bị đương kim hoàng đế không chế quyền lợi, Anh Hoàng Cảnh đế cũng sắc phong cho huynh đệ song bào thai làm Đại thái tử và Nhị thái tử.

Đại thái tử hoàng triều Đại Khánh tên là Vân Duệ Phong, mười hai tuổi, từ nhỏ tập văn luyện võ, sắp gia nhập vào quân đội theo gia pháp của tổ tiên hoàng tộc Vân thị.

Nhị thái tử và Đại thái tử là huynh đệ, mười hai tuổi, cùng nhau tập văn luyện võ với ca ca sinh đôi, cũng sẽ gia nhập quân đội.

Song hoàng hoặc Tam hoàng* cùng cai quản (ý nói là hai vua hoặc ba vua á), khống chế chặt chẽ hơn một phần ba quân đội cả nước là thông lệ qua các thời kỳ của hoàng triều. Hai huynh đệ này, tương lai ai là người thích hợp quản lý quân đội hơn, thì phải xem năng lực ở trong quân của bọn họ.

○○○

Trần Nam tướng quân nhận được thánh chỉ không cao hứng một chút nào cả, còn cho rằng mình xui xẻo, nữ nhi cũng xui xẻo.

Trần Nam tướng quân nắm giữ quân đội ở ba thành trong kinh đô, hoàng gia luôn có chút kiêng kỵ, có thể thông qua liên hôn nhét hết vào trong tay thì không còn gì tốt hơn nữa rồi. Công chúa quận chúa hoàng tộc chiêu hôn phu, nữ hài sinh ra chỉ thuộc về hoàng tộc, hoàng tử thế tử cưới vợ, tất cả hài tử đều thuộc về hoàng tộc, một giọt huyết mạch đều sẽ không cho nhạc gia (nhà bố mẹ vợ).

Làm Trần Nam tướng quân và Chu phu nhân lo lắng nhất, là nữ nhân gả vào hoàng tộc, nếu năng lực sinh đẻ không cao hoặc là thể chất đứa trẻ không tốt có khả năng chết non cao, thường xuyên xuất hiện hiện tượng bạo bệnh bỏ mình. Sau khi thể tử chết, hoàng tử thể tử sẽ mau chóng cưới thể tử mới. Trong lòng thể gia quyền quý biết rõ ràng, cũng lo lắng cho nữ hài nhà mình, có đôi khi cũng sẽ lợi dụng thủ đoạn như thể đối xử với người trong nhà.

Tuy rằng Trần Nam tướng quân và Chu phu nhân thực lo lắng, nhưng vẫn phải hô ba tiếng "Vạn tuế" đối với hoàng ân mệnh mông cuồn cuộn.

Sau khi nhận được thánh chỉ, Chu phu nhân lập tức dẫn theo một đám người hầu trang điểm cẩn thận cho Đỗ Kiều Kiều, chuẩn bị dẫn nàng vào hoàng cung tạ ơn Hoàng Hậu nương nương.

"Hoàn toàn không có một tin đồn nào, tại sao hai vị bề hạ lại chọn con làm thái tử phi chứ? Ta nghe đám nữ tiên sinh ở Xuân Thủy Viên nói, tuy rằng con cầm kỳ thư họa đều được tính là tốt, nhưng thể lực trung bình, toàn bộ khóa học tìm kiếm niềm vui trong phòng đều học không tốt." Chu phu nhân nói, dặn dò hoạn quan bên người Đỗ Kiều Kiều trang điểm nhẹ nhàng cho nàng, lệnh hoạn quan Đại An Tiểu An bên cạnh Đỗ Kiều Kiều mở y rương, đem tất cả đồ đẹp nhất ra cho mình chọn lựa.

Đỗ Kiều Kiều thực bình tĩnh: "Con cảm thấy, thứ nhất có thể là hai vị bề hạ đã nhìn trúng bình quyền của phụ thân, thứ hai là huyết thống của con. Nương à, người sinh mười một người con trai con gái, chỉ chết non một đứa."

Thể giới này, trình độ khoa học kỹ thuật và tiêu chuẩn sinh hoạt đều thực lạc hậu, có một phần hai hài tử sống không đến thành niên. Nữ nhân sinh con có tỉ lệ chết non thấp như Chu phu nhân là cực kỳ ít, không một nhà nào không muốn cướp cưới. Chu phu nhân có bốn nữ nhi, thường xuyên được các quý phu nhân mời đi làm khách, nguyên nhân không gì khác, là nhà chồng của những phu nhân đó đều nhìn trúng nữ nhi của Chu phu nhân. Nam hài mà Trần Nam tướng quân và Chu phu nhân cho Đỗ Kiều Kiều xem qua, có khả năng sẽ chọn một hai người đính hôn trước, thông qua nhiều cách khác nhau đưa tới trên trăm cái tư liệu về độ tuổi của các thiếu niên cho phu thê bọn họ. Bọn họ chọn ra bốn công tử cho Đỗ Kiều Kiều, thực ra đã là thiếu niên ưu tú nhất trong các thiếu niên chưa lập gia đình.

"Kiều Kiều, nếu con kế thừa thể chất và vận khí tốt của ta, thì ta đã không lo lắng." Chu phu nhân thở dài: "Nhưng ngộ nhờ thì sao?" Thể chất là một phương diện, còn phải có vận khí tốt. Sau khi Đại nữ nhi của bà xuất giá sinh sáu hài tử, trước mắt chết non hai đứa, nhị nữ nhi sinh năm hài tử, trước mắt chết non hai đứa, tam nữ nhi sinh bốn đứa, trước mắt chết non một đứa. Điều này chứng minh, vận khí của nữ nhi đều không tốt bằng bà, tỉ lệ hai tử chết non chỉ ít hơn một tí so với các phu nhân khác. Mặc kệ cứ coi như tốt, chỉ cần thể chất vận khí của tiểu nữ nhi giống với các tỷ tỷ, tuyệt đối sẽ không đột nhiên "Bạo bệnh bỏ mình" trong hoàng cung.

Sau khi hai mẹ con đều chuẩn bị tốt, Chu phu nhân ngồi kiệu lớn của Cáo mệnh phu nhân dẫn Đỗ Kiều Kiều vào hoàng cung.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Biến thái! Ném cho hấn một cái tát

Editor: Yuki~

Hoàng Hậu nương nương tân bộ ngắm hoa ở Ngự Hoa Viên, Chu phu nhân dẫn Đỗ Kiều Kiều tiến đến yết kiến.

Nhìn hai mẹ con quỳ gối trước mặt, vẻ mặt Hoàng Hậu nương nương tràn đầy tươi cười: "Chu phu nhân miễn lễ. Đỗ tiểu thư miễn lễ."

Chu phu nhân và Đỗ Kiều Kiều lập tức tạ ơn, sau đó đứng dậy.

Đỗ Kiều Kiều cúi đầu bốn mươi lăm độ, đôi tay nắm bụng, khí chất dịu dàng kính cẩn nghe theo. Nàng nhìn lướt qua Hoàng Hậu nương nương một chút. Đương kim Hoàng Hậu nương nương nhìn qua khoảng bốn mươi tuổi, mặt như trắng tròn, thân hình đầy đặn. Người đời công nhận, nữ nhân có thể ăn có thể ngủ thân thể sẽ đặc biệt khỏe mạnh, nên tất cả nam nhân đều thích nuôi nấng thể tử của mình. Các nhóm phu nhân có địa vị cao và gia cảnh tốt đều có thân hình như thùng nước, đầy đặn giống như Hoàng Hậu nương nương vậy, nữ nhân có ngực có mông coi như mỹ phụ tuyệt sắc.

Hoàng Hậu nương nương có chút thân thiết với Chu phu nhân, hàn huyên vài câu với Chu phu nhân lập tức cẩn thận đoan trang rừ rừ mắt diêm đạm nho nhã như người thiếu nữ: "Chu phu nhân, tiểu nữ nhi của ngài lớn lên thật đẹp, chỉ là có chút gầy." Bà nói. Con dâu này là do Anh hoàng Cảnh đế đột nhiên hạ thánh chỉ đính hôn, trước đó bà không nghe được chút tin tức gì cả.

"Nương nương, thân thể tiểu nữ Kiều Kiều còn đang trưởng thành, nên bây giờ có chút gầy." Chu phu nhân cung kính nói. Tiểu nữ nhi của nàng có chút gầy trong mắt người đời, chẳng qua bắt đầu từ khi ra đời đến nay, Kiều Kiều chưa từng sinh bệnh.

Hoàng Hậu nương nương cười nói: "Thân thể tốt là được. Hai vị bề hạ đã chỉ định Đỗ tiểu thư là Thái tử phi, sau này thân thể của nàng tự nhiên sẽ được các thái y ở Thái Y Viện điều dưỡng."

Đỗ Kiều Kiều nghe được thực 囍, thực bất đắc dĩ. Nữ nhân à, người tồn tại chính là vì nam nhân.

Hoàng Hậu nương nương hứng thú bưng bưng hỏi Đỗ Kiều Kiều một ít về phương diện cảm kỳ thư họa, cũng có thêm một ít hiểu biết về nàng.

Nơi xa, hai thiếu niên áo vàng mang theo một đám cung nô đã đi tới.

"Hài nhi bái kiến mẫu hậu." Hai vị thiếu niên hành lễ với Hoàng Hậu nương nương.

Chu phu nhân dẫn Đỗ Kiều Kiều đến hành lễ: "Thần thiếp bái kiến Đại thái tử, Nhị thái tử." Hậu cung ít hài tử, song bảo thai có dáng vẻ mười hai mười ba tuổi chỉ có thể là Đại thái tử Nhị thái tử.

Đỗ Kiều Kiều theo mẫu thân hành lễ với hai vị Thái Tử, trong lòng có chút khấn trương. Dung mạo và tính cách chân thật của bọn họ như thế nào, có sẽ sống chung hay không? Nam nhân của thế giới này trông coi nữ nhân rất chặt, nếu nàng không hài lòng nhóm vị hôn phu, muốn giả chết, nữ giả nam mang theo tiền bạc của mình đào hôn đều không làm được.

"Chu phu nhân miễn lễ, Đỗ tiểu thư miễn lễ." Đại thái tử Vân Duệ Phong nho nhã lễ độ mà nói, trông mắt đen nhánh cuộn cuộn kích động mà chỉ có huynh đệ bọn họ mới biết được.

Nhị thái tử Vân Duệ Hoa nhìn chằm chằm Đỗ Kiều Kiều, giống như mãnh hổ đói khát thấy được một con tiểu bạch thỏ.

Hoàng Hậu nương nương tức khắc cười, nói: "Chu phu nhân, hoa hải đường ở phía tây Xuân Vũ Lâu đã bắt đầu nở rộ rất đẹp, ngời và bốn cung cùng nhau đi qua thưởng thức, để bọn nhỏ tâm sự đi." Bọn nhỏ đều đã là vị hôn phu và hôn thê, nên tiếp xúc, hiểu biết lẫn nhau nhiều hơn một chút.

Chu phu nhân tự nhiên cũng biết đạo lý này, khom người nói: "Nương nương, thần thiếp tuân mệnh." Trục tiếp ném Đỗ Kiều Kiều lại, cùng Hoàng Hậu nương nương đi rồi.

(͡ʘ _ ͡ʘ) Đỗ Kiều Kiều lại thực bất đắc dĩ mà cung tiễn Hoàng Hậu nương nương và mẫu thân mình rồi đi.

Đại thái tử Vân Duệ Phong cười nói: "Kiều Kiều, đừng mãi cúi đầu, để ta nhìn nàng một chút."

Nhị thái tử Vân Duệ Hoa bước một bước rộng tới trước mặt Đỗ Kiều Kiều, "Kiều Kiều, Ngự Hoa Viên có nuôi gấu trúc, bọn ta dẫn nàng đi xem."

Kiều Kiều? Ta và các người rất quen thuộc sao? Gấu trúc? Lỗi tại ta không có nghe lầm chứ? Thế giới này có quốc bảo gấu trúc, hơn nữa còn có ở Ngự Hoa Viên?

Đỗ Kiều Kiều không dám tin tưởng mà ngẩng đầu lên.

"Kiều Kiều....." Một cỗ kích động tràn ngập vào đầu, Vân Duệ Hoa cảm lòng không đậu mà đến dùng sức "chặt" một cái lên khuôn mặt trong trắng lộ hồng của Đỗ Kiều Kiều.

"Hoa đệ!" Đại thái tử Vân Duệ Phong không nghĩ tới đệ đệ sinh đôi nhìn thấy Kiều Kiều sẽ kích động như vậy, xúc động đến, hoàn toàn trở nên không có đầu óc.

Biến thái!

Đỗ Kiều Kiều không cần nghĩ ngợi mà gio tay vút một cái tát.

"Chát", sau một tiếng tát tay thanh thúy, khuôn mặt trắng nõn của Nhị thái tử Vân Duệ Hoa lập tức hiện ra rõ màu đỏ của dấu tay.

"Cô nương!" Đại An Tiểu An vẫn luôn cúi đầu đứng phía sau Đỗ Kiều Kiều sợ tới mức hồn phi phách tán, lập tức quỳ xuống đất "bình bịch", cầu xin nói: "Thái Tử điện hạ, xin tha thứ cho cô nương nhà ta." Nam tôn nữ tì, nữ nhân đánh nam nhân là tội. Đánh Thái Tử, để quân tương lai, đây sợ là tử tội.

Cả đám cung nô và hoạn quan bên cạnh hai vị Thái Tử đều sợ ngây người. Lá gan của thái tử phi tương lai thật lớn, lại có thể ném một cái tát cho Nhị thái tử. Nhị thái tử luôn luôn có thù tất báo, sợ là vị Thái tử phi này sẽ không may chết trẻ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Cuồng bị ngược, luyến đồng phích*

* nói dễ hiểu là người có máu M, ấu dâm>"<

Editor: Yuki

Nhị thái tử Vân Duệ Hoa chẳng những không giận dữ, ngược lại còn cười nói: "Kiều Kiều, lực đánh của nàng lớn như thế. Tay nàng có bị đau không?"

Đại thái tử Vân Duệ Phong nhắm mắt, không đành lòng tiếp tục nhìn đệ đệ ngu xuẩn, sắc giọng* nói: "Duệ Hoa, đệ bình tĩnh đi. Kiều Kiều mới mười tuổi."

*lạnh lùng nghiêm nghị

Nam nữ mười bốn tuổi trưởng thành, bởi vì nguyên do của gia tộc mà lập gia đình trước thời hạn cũng không phải không có. Năm nay huynh đệ bọn họ mười hai tuổi, cũng không phải không thể tảo hôn, chỉ là Kiều Kiều mới mười tuổi, thuộc dạng ấu nữ, không chạm vào được.

Thân thể thiếu nữ kiều quý (dễ hỏng), không thể "Chạm vào" trước khi chưa phát dục hoàn toàn, chạm vào, sẽ rất có khả năng sẽ làm tổn thương tới cơ quan sinh dục đang phát triển của thiếu nữ. Bởi vì nam nhân quá nhiều, thân thể dương khí quá thịnh dễ dàng thủ tính quá độ, cho nên người đời quy định đơn giản, không thể đụng vào ấu nữ (đương nhiên, đây không bao gồm tiếp xúc thân thiết với nam giới). Thiếu niên muốn theo đuổi thiếu nữ có thể nói lời yêu thương nồng bỏng, nhưng nếu không được thiếu nữ đồng ý thì vẫn không thể chạm vào thiếu nữ.

Nhìn đến Đỗ Kiều Kiều ngốc như gà gỗ, bàn tay đánh Vân Duệ Hoa còn đang ngừng ở giữa không trung, Vân Duệ Phong tiến lên kéo tay nàng xuống, dịu dàng mà xoa bóp, rồi dịu dàng hỏi nàng: "Kiều Kiều, tay nàng có đau không? Duệ Hoa da dày thịt thô, sẽ làm tay nàng đau." Tay nàng nhỏ nhắn bóng loáng thủy nộn, ngón tay tinh tế, khiến mình vuốt có chút yêu thích không buông tay. Đây là bàn tay nữ nhân thứ tư mình được chạm vào, ngoại tổ mẫu cũng già rồi, làn da đã nhăn, còn có rất nhiều nốt đốm của người già; tuy rằng tay mẫu thân ấm áp trắng nõn, đầu ngón tay thơm mát, nhưng cũng không thể làm mình yêu say đắm như tay của Kiều Kiều. Nam nhân, thật sự chỉ yêu thương nữ nhân mà mình chọn!

Đỗ Kiều Kiều biết thế giới nà từ nhỏ nam nữ đã có trường bối tiên sinh dạy dỗ kỹ thuật giường chiếu, tâm lý đều trưởng thành rất sớm, chỉ là không nghĩ tới vừa mới gặp mặt, đã có một người thiếu niên cao quý anh tuấn phi lễ người vẫn còn là ấu nữ như mình. Biến thái, chữ lập tức cuồng spam trong đầu nàng, nàng nhất thời nhanh tay mất khống chế vút cho đối phương một cái tát, sau đó lập tức hoàn toàn ngây dại, đưa bàn tay cương cứng ra ở giữa không trung. Nhìn thấy một thiếu niên cao quý anh tuấn khác giống nhau như đúc đi lên kéo bàn tay đánh người của mình xuống dịu dàng xoa bóp, lời nói tràn đầy thương tiếc hoàn toàn trái ngược với lời phải trái, thì lập tức sợ hãi. Mình thật sự xúi quẩy, tâm lý của hai vị hôn phu đều thực biến thái.

"Đệ cao hứng quá, nên quên mất." Nhị thái tử Vân Duệ Hoa xoa bóp má phải nóng rát của mình: "Sức tay của Kiều Kiều rất lớn, thân thể thực khỏe." Thân thể Kiều Kiều khỏe, sinh hạ hài tử thể chất cũng thực khỏe.

"Đại thái tử điện hạ....." Đỗ Kiều Kiều tỉnh táo lại, lập tức rút tay mình từ trong tay Vân Duệ Phong về, nhắc lần váy phải lên quỳ xuống thỉnh tội. Nam nhân cực kỳ cực kỳ dễ ý mặt mũi, tuyệt đối không cho phép nữ nhân vô lý với mình, cho dù là thê tử trong nhà của mình, bọn họ cũng sẽ không cho phép nàng vô lý ở trước mặt mình. Thiên tử giận dữ, thầy phoi ngàn dặm, vậy mới là thiên tử ư? Thái tử phi tùy thời có thể thay đổi, có lẽ nàng mới nhận thánh chỉ thì ngày hôm sau đã bị thay đổi rồi. Mạng nàng nhỏ thật (ㄟ _ ㄟ).....

Đại thái tử Vân Duệ Phong một phen đỡ lấy Đỗ Kiều Kiều: "Kiều Kiều đừng tạ tội, nàng không phải cố ý." Kiều Kiều bị bắt tạ tội với bọn họ, một bụng không phục, sau đó sẽ ghi nhớ thật kỹ. Nàng không phải tiểu nhân có thù tất báo, nhưng sẽ rời xa người xấu mà nàng ghi nhớ.

Nhị thái tử Vân Duệ Hoa trừng mắt nhìn hai tay ca ca đỡ lấy Đỗ Kiều Kiều, trong mắt tràn ngập ảo não và đổ kỵ. Đều là da thịt thân thiết, chỉ bởi vì mình xúc động mà kém cỏi.

"Đại thái tử điện hạ, Nhị thái tử điện hạ, thiếp tuổi nhỏ lỗ mãng, vẫn mong hai vị đại nhân có đại lượng, bỏ qua cho thiếp." Tuy rằng quý không nổi nữa, nhưng vẫn muốn nói lời tạ tội với bọn họ.

Đại thái tử cười nói: "Nàng là vị hôn thê của huynh đệ bọn ta, bọn ta sủng nàng còn không kịp, làm sao lại trách nàng được?" Nam nhân sủng nữ nhân của mình là chuyện thiên kinh nghĩa địa.

Mục đích nam nhân sủng nữ nhân là..... Đỗ Kiều Kiều hơi hơi cúi đầu: "Đại thái tử, xin buông tay được không?" Nàng đã đứng vững đứng thẳng, hẳn còn muốn bắt cánh tay của nàng bao lâu?

Đại thái tử lưu luyến mà thu hồi tay, dịu dàng nói: "Khoảng cách giữa Vạn Thú Viên và nơi này có chút xa, bọn ta cười ngựa dẫn nàng qua vậy."

Nhị thái tử lập tức chỉ huy cung nô bên người, lập tức chuẩn bị ngựa cho huynh đệ bọn họ.

Đại An Tiểu An còn quỳ đấy!

Đỗ Kiều Kiều khẩn cầu nói: "Đại thái tử điện hạ, Nhị thái tử điện hạ, sai vật của thiếp cầu tình thay thiếp, tuyệt trung thành và tận tâm, thiếp khẩn cầu các ngài cho phép bọn họ đứng dậy." Nam nhân khinh thường nam nhân bị thiên, bởi vì từ nhỏ nguyên nhân nam nhân bị thiên là vì họ hèn mọn dè dặt, lại còn mất đi tư cách làm nam nhân.

Nữ hài này dịu dàng thông minh cơ trí cỡ nào!

Lạnh nhạt mà nhìn hai người hầu thiên nô quỳ phía sau Đỗ Kiều Kiều, Vân Duệ Phong gật đầu nói: "Đều đứng lên đi." Hai hoạn quan này là tâm phúc bên người Kiều Kiều, rất nhiều chuyện của Kiều Kiều đều do bọn họ âm thầm xử lý, là phụ tá đắc lực của Kiều Kiều.

Vân Duệ Hoa lạnh lùng mà nhìn hai hoạn quan có dung mạo đẹp đẽ như thiếu nữ, thực có ý tưởng muốn âm thầm giết chết bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Đỗ Kiều Kiều là một con sóc

Editor: Yuki

Đỗ Kiều Kiều một bụng nghi hoặc. Hai vị Thái Tử cực kỳ hiểu rõ nàng, nàng cũng không có nuôi mèo, chó hay là thỏ, nhưng bọn họ lại biết nàng thích động vật lông xù xù đáng yêu, ngay lần đầu đã dẫn nàng đi xem loại động vật đáng yêu nhất --- gấu trúc.

Nàng nghe thấy cung nô chăn nuôi ở Vạn Thú Viên gọi con gấu trúc đó là gấu Hắc Bạch, hai vị Thái Tử nói chuyện với cung nô chăn nuôi lúc nhắc tới gấu trúc họ cũng gọi nó là gấu Hắc Bạch, nhưng đến khi nói với nàng bọn họ lại gọi gấu Hắc Bạch là gấu trúc.

Bọn họ cho hạ nhân đưa điểm tâm đến đây, tất cả đều là món nàng thích ăn.

Vấn đề gấu trúc và gấu Hắc Bạch nàng còn chưa thể suy nghĩ cẩn thận, nhưng theo bọn họ nói thì trước khi hạ thánh chỉ bọn họ đã được xem qua những thứ mà nàng thích cũng như tương đối có chút hiểu biết về nàng.

Hai vị bệ hạ của Anh hoàng Cảnh đế phái người điều tra nàng thực bình thường, người ta là tuyền Thái tử phi, tìm Thái tử phi sinh tôn tử cho bọn họ, chỉ là vì sao hai vị thái tử mười hai tuổi chỉ cần thông qua một vài báo cáo đã hiểu rõ về nàng?

Trở lại trong phủ, Đỗ Kiều Kiều tùy ý để Đại An Tiểu An hầu hạ mình tắm gội thay quần áo, trong đầu vẫn luôn đang suy tư, cảm giác mình bị bao phủ bởi một màng sương mù.

Mục đích nhân sinh đời này của nàng chính là, tìm hai ba người tương đối khoan dung với nữ tử, thực sủng ái mình, vị hôn phu không yêu cầu mình liên tục sinh con giống như những nữ nhân khác. Hiện giờ, thánh chỉ đã hạ, mộng tưởng tan biến, chỉ cần nàng không chết, hoặc là hai vị Thái Tử đều còn sống, thì nàng chính là Thái tử phi.

"Đại An Tiểu An, các người thấy hai vị Thái Tử thế nào?" Nàng lười nhác mà dò hỏi gã sai vặt bên người. Miễn là nàng tắm gội, thì cần phải dùng dầu vừng mát xoa. Gần đây tay nghề của Tiểu An có chút khác trước, đầu ngón tay sẽ dao động nhiều lần ở phía sau cột sống, đặc biệt mạnh. Có chút tê dại, nàng không nhận được bị ngứa, lại có chút thích.

"Không hổ là nhóm Thái tử được Hoàng Thượng bồi dưỡng, trừ lúc nhìn ngài ra, ánh mắt đều rất thâm trầm sắc bén." Đại An vừa mát xoa cho Đỗ Kiều Kiều vừa nhíu mày nói: "Ta cảm giác hai vị Thái Tử đều không thích huynh đệ bọn ta." Chính là, mặc kệ bọn họ có bao nhiêu thân mật với cô nương mà mình hầu hạ, thì vĩnh viễn đều không làm được một bước cuối cùng, xâm phạm quyền lợi của nhóm cô gia tương lai mà.

"Vậy sao? Ta không để ý lắm, có lẽ là do dục vọng chiếm hữu của nam nhân, các người đã hầu hạ ta từ nhỏ, là người hầu thân cận nhất bên cạnh ta, thời gian ở bên cạnh ta còn lâu hơn nhóm hôn phu tương lai." Đỗ Kiều Kiều nói. Hoạn quan bởi vì thân thể khuyết tật, cho nên cảm tình còn tinh tế hơn nữ nhân, trực giác thực nhạy bén.

Đại An Tiểu An không nói gì. Cô nương bọn họ đã dụ dỗ hiểu chuyện từ nhỏ, có chủ trương của mình, cho dù nhóm cô gia tương lai có chứng mất ghét bỏ bọn họ, chỉ cần bọn họ tận tâm hầu hạ cô nương thật tốt, cô nương sẽ không có mối nói cù, vứt bỏ dần dần tuyển những tiểu hoạn quan trẻ tuổi xinh đẹp hơn thay cho bọn họ.

○○○

Trần Nam tướng quân tiến cung tạ ơn hai vị bệ hạ của —— Anh hoàng Cảnh đế, Chu phu nhân dẫn theo Đỗ Kiều Kiều đến bên kia tạ ơn Hoàng Hậu.

Ngày thứ ba, hai vị bệ hạ hạ lệnh cho Lễ Bộ bên dưới, đổi thiếp canh (ngày, giờ tháng năm sinh) của Đỗ Kiều Kiều và hai vị thái tử.

Sính lễ phong phú của hoàng gia làm lòng Đỗ Kiều Kiều rung động. Thật nhiều thật nhiều tiền á.....

Chính là bởi vì nữ nhân không có quá nhiều quyền lực, tuyệt đại đa số sính lễ sẽ cho Trần Nam tướng quân, chỉ có con dấu hoàng gia và trang sức quần áo là cho Đỗ Kiều Kiều.

Mà cái con dấu hoàng gia gì đó chỉ có thể tự dùng chứ không thể bán của cái lấy tiền mặt...

Đỗ Kiều Kiều: (͡° ͜° ͡°)

Trần Nam tướng quân thực sủng ái hòn ngọc quý trên tay, thực dừng cảm mà nói: "Kiều Kiều, con cứ việc chọn, tương lai cho vào làm của hồi môn cho con." Nữ nhi nhà người khác thế nào ông không biết, ông chỉ biết phải cho nữ nhi mình yêu nhất thật nhiều vàng bạc trang sức châu báu và quần áo đẹp.

Đỗ Kiều Kiều tức khắc thực vui vẻ, lấy vài thỏi vàng bạc từ trong sính lễ, sau đó về phòng, lúc rảnh rỗi không việc gì làm sẽ cùng Đại An Tiểu An nỗ lực phá hư ấn ký đặc thù trên thỏi vàng, cắt thỏi vàng đó ra thành bạc vụn, rồi đem ra ngoài tiêu xài.

Đỗ Kiều Kiều, như một con sóc dự trữ lương thực mùa thu, dưới sự trợ giúp của hai gã sai vặt hoạn quan bên người, lặng lẽ làm chuyện mà mình thích.

Không ai lại ghét bỏ việc mình có nhiều tiền, có nhiều quyền lực một chút thì sẽ có nhiều tự do hơn. Dù sao cũng rảnh rỗi không có việc gì làm, làm ăn cũng là một loại lạc thú.

Đỗ Kiều Kiều căn cứ vào ý niệm như thế, thực vui vẻ mà trộm mở cửa làm buôn bán, lợi dụng hiểu biết về thế sự của Đại An Tiểu An mà tuyệt đại đa số nữ nhân đều không biết.

Mấy đôi mắt lén lút chú ý, mạch nước ngầm quý dị kích động chung quanh Đỗ Kiều Kiều.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Nỗi lo hồng hạnh vượt tường

Editor: Yuki

Hoàng Hậu nương nương phái một người cung hầu lớn tuổi và bốn gã cung nô đến đây hầu hạ Đỗ Kiều Kiều, dạy nàng lễ nghi của Thái tử phi, bồi dưỡng khí thế hoàng gia; mười ngày nửa tháng sẽ tuyên Đỗ Kiều Kiều tiến cung, nói ra cho oai là để kéo gần quan hệ mẹ chồng nàng dâu.

Kết quả, mỗi lần ta phụng chỉ tiến cung, hơn phân nửa thời gian là cùng hai nhi tử của bà——Đại thái tử Nhị thái tử ở bên nhau!

Đỗ Kiều Kiều kính cẩn nghe theo lời bình của Đại thái tử về một bức họa, trong lòng không ngừng chiêm chọc. Thực ra nàng cũng không thích cầm kỳ thư họa, đặc biệt học cũng là vì để sau này có thể đón ý nói đùa theo nam nhân. Nàng học giỏi chỉ là vì bên trong thân thể còn nhỏ này là linh hồn của một thiếu nữ hai mươi tuổi, năng lực lí giải vượt qua thân thể nữ hài cùng tuổi. Nàng thích chạy ra ngoài, đáng tiếc chính là, nàng là một trong số ít các nữ hài quý tộc, lúc đi ra ngoài bên người trừ Đại An Tiểu An ra, còn có bảy tám người hầu võ thuật, căn bản không thể tùy tâm sở dục đi lại khắp nơi.

"Kiều Kiều, bức tranh hồng mai ngao tuyết này là do đại họa sĩ lớn tuổi Phương Bích Bạch của tiền triều đặc biệt vẽ nên, ta đặc biệt tới tặng cho nàng, nàng có thích hay không?" Đại thái tử Văn Duệ Phong cười nịnh chỉ hỏi, một đôi mắt ngầm đen chứa chan thâm tình chân thành.

"Cảm tạ Đại điện hạ. Chỉ là bức tranh này thật sự quá trân quý, ta không thể nhận." Đỗ Kiều Kiều lập tức chối từ. Nàng nhìn ra được, hẳn thích bức danh họa này.

"Nàng thích là được, nhận về từ từ thưởng thức đi." Văn Duệ Phong dịu dàng nói, đưa tay cuộn tròn bức họa lên, bỏ vào hộp tranh trong tay cung hầu bên cạnh. Kiều Kiều không thích tự xưng thần thiếp, ở chung với bọn họ đã lâu nên dần ngày trang sơ sốt, tự xưng ta- ta đối với nhóm hôn phu có thân phận tôn quý. Vậy cũng tốt, huynh đệ bọn họ vẫn thích nàng chân chính!

Hai tay cung hầu trẻ tuổi nâng hộp tranh đi đến trước mặt, cung kính nói: "Xin Đỗ tiểu thư nhận lấy." Tất cả người hầu bên cạnh quý nữ có thân phận cao quý đều là nam nhân bị thiến. Hoạn quan trong hoàng cung, cấp thấp gọi là thiên nô, thứ đẳng gọi là cung nô hoặc cung nhân, có chút địa vị phẩm giai thì gọi là cung hầu.

"Cung kính không bằng tuân mệnh, ta đây phải cảm tạ Đại điện hạ rồi." Kiều Kiều bất đắc dĩ mà tiếp nhận, giao hộp tranh cho Đại An ở phía sau. Chờ nàng gả vào cung, bức tranh này cũng coi như là của hồi môn trở về tay đại thái tử.

Chương mắt nhìn Đại An Tiểu An một cái, Nhị thái tử Văn Duệ Hoa đứng ở bên cạnh do dự hỏi một chút: "Kiều Kiều, khóa học nữ nhi của nàng sao rồi?" Thời gian không còn nhiều lắm, hẳn rất gấp đó.

Biến thái!

Đỗ Kiều Kiều cúi đầu ra vẻ thẹn thùng, giọng nói nhỏ như tiếng kêu ong ong ong của muỗi: "Vẫn tốt." Cái gọi là khóa nữ nhi, chính là chỉ chuyện kỹ xảo phòng the!

Văn Duệ Phong muốn nói lại thôi, ánh mắt u ám.

"Kiều Kiều, phụ hoàng và phụ quân đã quyết định, nửa tháng sau đưa huynh đệ bọn ta vào quân doanh rèn luyện. Có lẽ bốn năm sau huynh đệ bọn ta mới có thể trở lại kinh thành, nàng có nhớ bọn ta không?" Văn Duệ Hoa vội vàng hỏi.

Đỗ Kiều Kiều lập tức nói: "Ta biết hai vị sẽ tâm tưởng sự thành, mã đáo thành công." Thái Tử vào quân danh làm quen việc nắm quân đội trong tay là truyền thống bắt đầu hình thành từ hoàng tộc tiền triều, chỉ cần số lượng nhóm nhi tử của hoàng đế có sự bảo đảm, nhóm Thái Tử nhất định phải tiến quân doanh rèn luyện. Bởi vì thế lực hoàng tộc, nhóm thái tử được "hạ phóng" (điều xuống cơ sở làm việc) rất hiếm khi từ vong——nếu Thái Tử nào đó ngoài ý muốn bỏ mình trong quân doanh, toàn bộ quân doanh đều sẽ tuần táng!

Văn Duệ Hoa xấu hổ mà nhìn sang huynh trưởng, ấp úng nói: "Ta nghe nói nữ hài tử học khóa nữ nhi đều phải sử dụng đạo cụ, ta muốn làm đạo cụ của

nàng một lần, được không?" Nghĩ đến Đại An Tiểu An chính là đạo cụ Kiều Kiều luyện tập khóa nữ nhi, thường xuyên được Kiều Kiều sờ tới sờ lui, cũng Kiều Kiều vành tai và tóc mai chạm vào nhau, hần lập tức đỏ ửng, đỏ ửng với hai hoạn quan này.

"Nhi thái tử, người quá đường đột." Đỗ Đỗ Kiều Kiều thẹn thùng mà cúi đầu, trong lòng càng ngày càng cảm thấy hai vị Thái Tử tâm tư biến thái, yêu thích ấu nữ.

"Kiều Kiều, bạn ta là vị hôn phu của nàng." Vân Duệ Phong dịu dàng lễ độ mà nói: "Bốn năm sau, nàng mười bốn tuổi, bạn ta trở về, sẽ thành thân với nàng, trở thành hôn phu danh chính ngôn thuận của nàng, cho nên, quen thuộc lẫn nhau trước cũng tốt."

Sau khi bạn họ mười hai tuổi, trưởng cung hầu dựa theo truyền thống trong cung nhét một quyển sách nhỏ cho bạn họ, lấy tượng nữ lửa thể được điêu khắc bằng gỗ cho bạn họ luyện tập công phu.

Nữ nhân sẽ sinh ra tình cảm đặc thù với người nam nhân đầu tiên của các nàng, đến chết không quên. Tuy rằng còn chưa thể lập tức trở thành nam nhân của Kiều Kiều, nhưng trước khi rời đi huynh đệ bạn hần muốn có chút tiếp xúc thân mật với Kiều Kiều, để Kiều Kiều khẳng khái một mực, an phận thủ thường mà chờ bạn họ trở về.

Huyết mạch hoàng tộc không thể có một chút lẫn lộn, nhóm hoàng tử vương tử không thể có huynh đệ cùng mẹ khác cha, cho nên nữ nhân gả vào hoàng tộc, hôn phu chỉ có thể là người trong hoàng tộc.

Trước mắt Kiều Kiều còn ở phủ Trần Nam tướng quân, còn có cơ hội gặp nhiều thiếu niên khác; tính cách Kiều Kiều ngoài mềm trong cứng tự chủ tính rất mạnh, sẽ âm thầm phản kháng chuyện nàng không thích. Cho nên, thánh chỉ hôn ước không thể trói buộc thể xác và tâm hồn của Kiều Kiều.

Cổ nhân đã sớm nói qua, lòng nữ nhân như kim đáy biển, nữ nhân nằm ở bên cạnh người, nhưng chưa chắc trong lòng đã nghĩ đến người. Huynh đệ bạn họ muốn chính là, trong lòng Kiều Kiều vĩnh viễn chỉ có hai bạn họ, cho dù là huynh đệ khác của bạn họ, cũng không cho phép những chàng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Đỗ Kiều Kiều không giống người thường

Editor: Yuki ~

Đỗ Kiều Kiều nàng có thể chấp nhận để Đại An Tiểu An làm đạo cụ cho khóa nữ nhi của nàng là bởi vì bạn họ không phải nam nhân, bạn họ mười tuổi đi vào hậu hạ bên người nàng, lúc ấy mới bốn tuổi nàng, cảm tình thanh mai trúc mã không tầm thường, mặt khác, rất nhiều động tác trong phòng đều bắt đầu từ cái chạm đơn giản nhất, sao nàng có thể bằng lòng cùng người mới đính hôn không lâu, tâm lý thành thực đến biến thái, thiếu niên mười hai tuổi choai choai làm cái chuyện cực kỳ thân mật này chứ?

"Hai vị Thái Tử, ta còn chưa học tốt khóa nữ nhi, không dám dùng thân thể tôn quý của hai vị luyện tập. Sắc trời không còn sớm, ta xin phép được rời cung hồi phủ trước." Đỗ Kiều Kiều dịu dàng nói: "Trông lại còn dài, ta thỉnh hai vị Thái Tử kiên nhẫn chờ đợi bốn năm sau." Nói xong, nàng không đợi hai vị Thái Tử nói chuyện lập tức cúi người hành lễ, dẫn theo Đại An Tiểu An thấp thỏm bất an lui ra. Nàng là làm trái mệnh lệnh hai vị Thái Tử, nhưng nếu bạn họ chỉ vì nàng hơi ngổ ngược đã không thể chịu được, nàng cần phải suy xét đến việc giả chết đào hôn. Nàng muốn một vị hôn phu dịu dàng khoan dung, không phải Hoàng thái tử quyền cao chức trọng.

Đại thái tử Vân Duệ Phong giờ tay ngăn cản cung nô ngăn trở Đỗ Kiều Kiều, nhìn theo nàng rời đi nhanh như gió, trong mắt biểu lộ chút tương niệm.

"Chỉ cần người khác yêu cầu quá phận, nàng sẽ biểu lộ như một cây tùng xanh biếc ngồng nghênh tuyết ép không ngã, gió thổi không gãy." Nhị thái tử Vân Duệ Hoa thấp giọng nói: "Nàng thông minh lanh lợi như vậy, hành vi đặc biệt, từ cổ chí kim đều hiếm thấy, đệ không thể không thích nàng."

"Bây giờ nàng đã thành vị hôn thê của chúng ta, bốn năm sau, nhất định sẽ trở thành thê của chúng ta!" Vân Duệ Phong mấp máy môi mông, khuôn mặt anh tuấn non mềm che dấu sự kiên định.

"Chỉ cần chúng ta cho nàng thứ mà nàng muốn, nàng nhất định sẽ thiết tình thực lòng yêu chúng ta." Vân Duệ Hoa đắc ý nói.

"Chúng ta làm như vậy tốt không? Có thể được trời cao cho phép hay không?" Vân Duệ Phong thờ dãi nói, trong mắt có một chút tối tăm.

"Trời cao nhất định là cho phép. Chẳng qua, cho dù không cho phép, đệ cũng phải có được Kiều Kiều!" Vân Duệ Hoa lạnh lùng nói, giữa mày tràn ra tràn ngập lệ khí.

"Trời cao hẳn là cho phép." Vân Duệ Phong hít sâu một hơi, ánh mắt trở nên kiên nghị kiên quyết.

○○○

Hai vị Thái Tử lặng lẽ ra kinh, cụ thể là bạn họ sẽ đi chỗ nào, chỉ có Anh hoàng Cảnh đế và người cực kỳ thân tín với bạn họ biết được.

Hoàng Hậu nương nương nhiều lần thử dài cùng mẫu thân Chu phu nhân của Đỗ Kiều Kiều, nói bà không có nữ nhi dưới gối, hy vọng Đỗ Kiều Kiều tiến cung ở bên cạnh bà giống như một người nữ nhi.

Tuy rằng Chu phu nhân không muốn, nhưng đây là ý tứ của Hoàng Hậu, lập tức khuyên Đỗ Kiều Kiều thỏa mãn tâm nguyện của mẹ chồng tương lai.

Thế giới này, nữ nhân không thể ra lệnh cho nam nhân, cho dù người nam nhân này là do nàng sinh, mẫu thân chỉ có thể lấy tình để cảm động lấy lý lẽ để nói rõ với nữ tử, cho nên, nữ nhân không cần hầu hạ cùng lấy lòng mẹ chồng, càng không cần lo lắng phân tranh với mẹ chồng, bị mẹ chồng nháo đòi hưu—— người nữ nhân cần phải dụng tâm hầu hạ và lấy lòng chỉ có vài hôn phu của mình. Vừa vào hầu môn sâu như biển, tiến vào hoàng cung thì sao? Đỗ Kiều Kiều kiên quyết không đồng ý, chỉ cần bị bắt tiến cung, bị bắt ngủ lại, sắc mặt nàng lập tức tái nhợt, thân mình run rẩy, trong lòng nức nở sợ hãi, phải về phủ tướng quân.

Thái y không tra ra tật xấu này của nàng, chỉ có thể phán đoán là do tâm lý, chỉ vì hai vị hôn phu tương lai của nàng đều không ở hoàng cung, nam tử khác trong hoàng cung—— Anh hoàng, Cảnh đế, Đại hoàng tử, Tứ hoàng tử, Ngũ hoàng tử, đều có uy hiếp nhất định với nàng.

Anh hoàng Cảnh đế và Hoàng Hậu thực cặn kẽ: Đây là kinh thành hoàng gia, không phải thiếu nữ nhân thiếu đến đốt người, hoàn toàn đánh mất quan niệm đạo đức như ở nông thôn.

Hoàng Hậu: Khó trèo nơi thanh nhã, vì sao hai vị bệ hạ lại tuyển nàng làm Thái tử phi?

Anh hoàng Cảnh đế: Dựa vào lời nhắc của nhóm Thái Tử và sự điều tra của thuộc hạ, đây rõ ràng là một người to gan lớn mật, nữ hài thông minh tuyệt đỉnh, sao lại cứ nhát gan như thế? Diễn trò cho người ngoài xem sao? Yêu cầu nghiêm mật giám thị mới được.

Cuối cùng Đỗ Kiều Kiều vẫn không bị nhốt vào lồng vàng của hoàng gia trước thời hạn, bởi vì vị trí Thái tử phi tương lai của mình đã được định, nàng chỉ có thể xin phụ thân để nàng tìm một vài thiếu niên hoạn quan thành thạo một nghề. Nhóm hoạn quan, chỉ cần người lấy động tình, lấy tiền hợp lại, bọn họ sẽ dâng ra trung thành vì người.

Trần Nam tướng quân cực kỳ thương yêu nữ nhi duy nhất, trừ tiền tiêu vặt thường ngày ra, lúc cao hứng cũng sẽ đưa bạc thỏi vàng lá cho nữ nhi, hần chưa bao giờ hỏi những hoàng kim đó đi đâu rồi, chờ hần biết được từ chỗ Anh hoàng bệ hạ, tiểu nữ nhi đem những hoàng kim đó đổi thành đồng tiền bạc trắng thông dụng, chỉ thị mười lăm tuổi Đại An Tiểu An lấy danh nghĩa Đỗ Tam công tử mua bẻ mặt mở cửa hàng, thì cả kinh trợn mắt há hốc mồm! Nữ nhi đọc sách biết chữ một nửa là do thể tử và nữ tiên sinh dạy, một nửa là hần và hai nữ tử dạy nàng lúc đi dạo chơi, không ai dạy nàng "muru sinh chi đạo" của nam nhân, sao nàng có thể không thấy dạy cũng hiểu?

"Ý Hai vị Thái Tử là, để nàng tùy tâm sở dục chơi đi, chỉ là người cần phải trông giữ nàng nghiêm hơn. Người phải dặn dò thể tử người, tận lực đừng dẫn nàng tới các lễ hội có những thiếu niên tham gia." Anh hoàng đã qua tuổi bốn mươi dùng vẻ mặt hòa ái mà dặn dò nói. Ông rất tò mò hai vị Thái Tử được nuôi dưỡng trong cung đã làm cách nào phát hiện thiên kim tiểu thư Đỗ Gia "thâm tàng bất lộ", thật không có ý kiến gì đối với việc kinh doanh của Đỗ Kiều Kiều—— tương lai Đỗ Kiều Kiều gả vào hoàng cung, tự nhiên có hai vị Thái Tử giám thị nàng. Tuy rằng hần chứng mất việc Đỗ Kiều Kiều buồn bán, nhưng chút buồn bán đó cuối cùng vẫn rơi vào trong tay của con cháu ông, ông vẫn là thấy vậy vui mừng.

Vì thế, dưới sự theo dõi của hai vị bệ hạ và phụ thân Trần Nam tướng quân, Đỗ Kiều Kiều vô tri vô giác hứng thú bưng bưng mà âm thầm mở rộng buôn bán của mình, mỗi tháng thăm tra đối chiếu sổ sách, nhìn đến lợi nhuận trong lòng ngây ngất.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Mỗi hận đoạt thể người, mỗi hận đoạt tình người

Editor: Yuki

Theo lý, danh phận Thái tử phi của Đỗ Kiều Kiều đã được định rồi, hần là rất nhiều quý phụ nhân mời khách quý, mà trên thực tế, nàng chưa từng có nhận được thiệp mời riêng cho nàng, mà mẫu thân của nàng Chu phu nhân cũng bởi vì lộ bụng bầu, không thể ra cửa xã giao, thế cho nên nàng trừ cách hai ngày đi Xuân Thủy Viên một lần ra, cơ bản không chỗ đi. Nàng không có hứng thú với chuyện nhà, cũng không thích nói chuyện phiếm với những nữ hài trong đầu chỉ có nam nhân trang sức và trang phục đẹp, bình thường ngoài học tập ra tâm tư đều đặt trên chuyện buôn bán.

Thế giới bên ngoài xuất sắc như thế, xuyên qua mà đến, làm sao cuộc sống muôn màu muôn vẻ mà ta có được ở kiếp trước có thể mãi mãi bị vây ở hậu trạch của nam nhân được chứ?

Theo tuổi dần dần tăng trưởng, khát vọng của Đỗ Kiều Kiều đối với bên ngoài càng ngày càng mãnh liệt. Rốt cuộc có một ngày, nàng để bọn hạ nhân ở phòng dệt trong phủ may hai bộ nam trang dựa theo thiết kế của nàng. Chờ đến trang phục thiếu niên làm xong đưa tới, nàng bắt đầu mưu tính làm sao ra cửa.

Có lẽ là Trần Nam tướng quân mở một con mắt nhắm một con mắt, có lẽ là vận khí Đỗ Kiều Kiều thực tốt, tóm lại, nàng nữ giả nam trang đã mang theo Đại An Tiểu An cùng với bốn thị vệ đeo đao bên cạnh từ sau viện chạy ra cửa đi mất rồi.

Vừa đi ra, tâm tư nàng như chim chóc được thả bay, không bao giờ cam tâm làm công cụ sản xuất ở hậu trạch, khi có thời gian lập tức nữ giả nam trang lấy thân phận Đỗ Tam công tử tuần tra quán tửu lầu Mễ Hành do mình lên lút mờ, hiểu rõ trình độ sinh hoạt bình thường và sức sản xuất của dân chúng Đại Khánh hoàng triều.

Sức sản xuất thật đủ thấp!

Nàng thực tùy ý mà nói cho lão bản Mễ Hành, nàng nghe nói, có một vài chỗ ở phía nam một năm có thể thu hoạch lương thực hai lần, không biết có phải phía nam Đại Khánh đã như vậy hay không; nàng nghe nói, xe chở nước có thể vận chuyển nước từ thấp chỗ đến chỗ cao, không biết Đại Khánh có loại xe chở nước này hay không, có vùng núi và ruộng bậc thang hay không. Đối với lão bản tửu lầu, nàng nói nàng muốn ăn cá nuôi trong ruộng lúa; ngẫu nhiên đi xem giấy, nàng oán giận trang giấy thật thô ráp, sao chép thật phiền toái, nếu làm một ít con dấu từ những chữ thông thường, một chữ một chữ khắc ở trang giấy nhiều phương tiện.....

Xã hội này không cần so sánh sự thông minh giữa nam nhân và nữ nhân, nếu nàng nổi danh sẽ bị nam nhân ác ý chèn ép và phê bình, cho nên nàng sẽ không chủ động làm "Phát minh sáng tạo", nàng thấy được đồ vật nào đó có thể suy luận từ "Nghe nói" "nhìn thấy trên quyển sách nào đó" rồi lấy cớ đề xuất cho người khác làm như thế nào, để cho người khác động cân não làm thực nghiệm đi, nàng nhiều lắm là cạy một ít ngân lượng trong "tiểu kim khố" giúp người khác thí nghiệm mà thôi, cuối cùng thành công hay không đều phụ thuộc vào sự động não và làm thí nghiệm của người ta (nam nhân).

Được nàng đề điểm người được đến công danh lợi, cho dù có người thận trọng phát hiện tam công tử có tiếng nói mềm mại và đường cong của thiếu nữ, cũng coi như không phát hiện không biết, còn tận lực mà bênh vực cho nàng.

Trong bốn năm, hoàng triều Đại Khánh xuất hiện giấy trắng tinh mềm mại, xuất hiện thuật in tô-pi, nông dân nghiên cứu trồng xen kẽ trồng xen, hàng loạt tử tù và trọng phạm sung quân cho Nam phương, sung quân tới đó đi khai hoang trồng trọt, nghe nói chỉ cần xác định lương thực có thể một năm hai vụ thậm chí một năm ba vụ, triều đình sẽ cường chế mấy dân cư từ tỉnh lớn di dân tới phía nam.....

○○○

Kiều Kiêu.....

Bạch y nam tử anh tuấn lạnh lùng nhũ mây kiêu lại, nhìn xa thiếu niên áo lam bên người vẫn luôn có Đại An Tiểu An cùng thị vệ đeo đao đi theo. Kiêu Kiêu được Anh hoàng Cảnh đế định vị trí Thái tử phi tương lai, bên người nàng tùy thời đi theo bốn gã thị vệ đeo đao của phủ Trấn Nam tướng quân, chung quanh ẩn dấu hai ba mươi thị vệ y phục thường. Thủ hạ của hắn bị kiểm chế, sĩ đồ gia tộc hắn bị người quấy nhiễu, cửa hàng danh nghĩa thường xuyên bị chèn ép ác ý, hắn nỗ lực tìm cơ hội, ý đồ làm quen với Kiêu Kiêu, nhưng luôn bị lực lượng vô hình ngăn cản.

Vân Duệ Phong, Vân Duệ Hoa, đôi huynh đệ đệ tiện vô sỉ này, mỗi hận đoạt thể đời này, không đời trời chung!

"Chúng ta vẫn không có cách nào tiếp cận Kiêu Kiêu, đệ không cam lòng, không cam lòng!" Nam tử áo lam nho nhã đối diện Bạch y nam nhìn thiếu nữ nam trang lần đầu gặp mặt khiến cho mình nhất kiến chung tình, về sau thương nhớ ngày đêm, trong mắt phần nộ rồi cuộc không thể đè nén.

Bạch y nam tử lạnh lùng nói: "Lực lượng của chúng ta còn chưa đủ để chống đối với hoàng tộc Vân thị, chúng ta cần thời gian, chính là, hiện tại chúng ta thiếu chính là thời gian."

"Còn có ba tháng, Kiêu Kiêu sẽ phải cập kê, chờ đến cuối năm khi hai bọn họ trở về, Kiêu Kiêu sẽ gả vào hoàng cung. Đến lúc đó, hết thầy đều trẻ." Ánh mắt Bạch y nam tử lạnh lùng hỏi, "Ta chuẩn bị gần bốn năm, đã hạ quyết tâm, đệ thì sao? Bằng lòng cùng ta cùng nhau mạo hiểm?"

"Vi Kiêu Kiêu, đệ bằng lòng liều mạng!" nam tử áo lam nho nhã lạnh lùng nói, "Hai tên Thái Tử đoạt tình yêu của người khác kia, ta không tha cho bọn họ!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Tất cả nhóm hôn phu tương lai đều tử hình

Editor: Yuki

Đỗ Kiêu Kiêu chậm rãi mở mắt ra, nhìn đến chính là ngọn đèn dầu tối tăm và màn giường bằng tơ lụa, cả người mình thì mệt mỏi.

"Kiêu Kiêu, cuối cùng nàng cũng tỉnh."

"Kiêu Kiêu, nàng cảm thấy thế nào?"

Giọng nói của hai nam tử xa lạ vang lên ở bên cạnh, bên trong trần ngập kích động và áy náy. Đôi tay Đỗ Kiêu Kiêu nhanh chóng gian nan mà chống ván giường ngồi dậy.

"Kiều Kiều, mấy ngày qua nàng đều chỉ uống nước cơm, cả người không có sức lực, đừng lộn xộn." Tiếng nói thanh nhã nam tử vang lên, rất quen thuộc mà đờ Đỗ Kiều Kiều ngồi dậy, nhét hai cái đệm mềm mại phía sau lưng nàng.

"Kiều Kiều, nếu nàng đói bụng, thì ăn cháo gà xé sợi này trước đi. Nàng đừng sợ, bọn ta chắc chắn sẽ không tổn thương nàng, nàng có chuyện gì chờ ăn cháo xong rồi hãy hỏi lại." Tiếng nói dịu dàng trầm thấp của nam tử vang lên, bụng một cái chén đến ngồi xuống bên giường, cầm muỗng nhỏ múc hai lần.

"Các người là ai? Vì sao ta lại ở chỗ này?" Loại nhiệt tình không lý do này thực giống như đã từng quen biết! Đỗ Kiều Kiều bình tĩnh hỏi, một chút cũng không e lệ co rúm mà đánh giá hai nam nhân trước mắt này.

Nam tử áo gấm xanh nhạt đỡ nàng ngồi dậy mười bảy tám tuổi, khuôn mặt trắng nõn mây kiêu tà phi, hai tròng mắt ngăm đen thâm thúy, mũi cao ngay thẳng can đảm, môi mỏng màu đỏ nhạt, thân hình cao to; thanh niên áo lam làm ra tư thế muốn dứt cháo cho nàng cũng mười bảy tám tuổi, khuôn mặt trái xoan mắt hai mí, khí chất ôn hòa nho nhã.

"Kiều Kiều, xem ra nàng đã hoàn toàn quên chúng ta." Thanh niên áo lam có chút thương tâm, ngồi ở mép giường nói với Đỗ Kiều Kiều: "Bốn năm trước An Dương lão Vương gia lâm đại thọ 60, nàng hái sen ở hoa viên của vương phủ, có phải có vài thiếu niên vây quanh bắt chuyện với nàng hay không?"

Đỗ Kiều Kiều lướt nhanh qua hồi ức: "Đúng là có chuyện này, chẳng qua là ta hoàn toàn không nhớ rõ là ai cả?"

Phát hiện nàng không hiểu tình huống thà rằng chịu đói, thanh niên áo lam nói: "Ta là con của Chu Ngự sử - Chu Tín An, chính là thiếu niên đầu tiên tiến lên bắt chuyện với nàng."

"Ta tên là Nhan Từ Phong, là thiếu niên nói nàng kiêu ngạo khinh thường người." Nam tử áo gấm xanh nhạt cười khổ nói: "Sớm biết rằng chuyện sau này sẽ xảy ra, ta tuyệt đối sẽ không nói nói vậy."

"Các người....." Đỗ Kiều Kiều dừng một chút, hỏi: "Vì sao ta lại xuất hiện ở chỗ này?" Tiếng kêu "ùng ục ùng ục" truyền ra từ trong bụng của nàng, nàng có chút xấu hổ.

"Kiều Kiều, tới, ăn cháo trước, bọn ta sẽ từ từ nói với nàng." Thanh niên áo lam Chu Tín An vội vàng nói, múc cháo đưa tới bên miệng Đỗ Kiều Kiều.

Hương vị tươi ngon của cháo gà xé sợi xông vào mũi, Đỗ Kiều Kiều cực kỳ đói cũng không còn cố kỵ, lập tức há mồm ăn. Bọn họ muốn hại nàng thì đã sớm hại nàng, không cần phải ân cần với nàng như vậy.

Ăn hơn nửa chén, phát hiện bọn họ đều không nói lời nào, Đỗ Kiều Kiều liền hỏi: "Các người bắt cóc thái tử phi như ta là có mục đích gì?" Giá trị lợi dụng của Thái tử phi cao hơn một chút so với nữ nhi của Trần Nam tướng quân.

"Thái tử phi?" Nhan Từ Phong đột nhiên sáng giọng nói: "Nàng đã thích hai huynh đệ khốn kiếp đệ tiện vô si kia rồi sao?" Hần và Tín An sợ nhất chính là điểm này, chỉ là nghĩ đến hai vị Thái tử và Kiều Kiều ở chung không đến một tháng liền rời xa kinh thành, lại an ủi lẫn nhau, Kiều Kiều có cá tính và kiên trì của mình, hai tên vô si không dễ dàng có được lòng của nàng như vậy, thì bọn họ còn kịp.

"Bọn họ là hai Thái tử, hai hôn phu do hai vị bệ hạ chỉ định cho ta." Đỗ Kiều Kiều bình tĩnh mà nói, trong lòng tràn ngập kỳ quái. Chỉ một câu, nàng liền biết bọn họ bắt cóc nàng không vì mục đích chính trị, mà là nhằm vào việc hôn nhân của nàng và hai vị Thái tử.

"Chúng ta mới là nhóm hôn phu của nàng, bọn họ mặt dày vô si lợi dụng hoàng quyền giành trước." Chu Tín An cá giận nói: "Kiều Kiều, nàng vẫn luôn thông minh tuyệt đỉnh, nàng không cảm thấy việc tứ hôn của nàng được ban đến quá đột ngột sao?"

"Chuyện này....." Đỗ Kiều Kiều kinh ngạc mà nhìn Chu Tín An: "Ý của lời này là sao?" Lúc nàng chuẩn bị thân cận, Chu Tín An và Nhan Từ Phong cũng không có trong danh sách thân cận mà phụ mẫu nàng đề ra.

"Kiều Kiều, dựa theo mạch phát triển ban đầu của vận mệnh mà nói, sau nửa năm cập kê nàng sẽ gả cho Nhan Từ Phong và ta." Chu Tín An nói: "Bọn ta là hôn phu do chính nàng lựa chọn."

Đỗ Kiều Kiều: Σ⊙⊙ Gi!! Dựa theo mạch phát triển ban đầu?

"Kiều Kiều, bọn ta là hôn phu của nàng." Nhan Từ Phong chém đinh chặt sắt nói: "Ta biết, bên trái bắp đùi của nàng có một cái nốt đỏ tươi, giống như một cánh hoa hồng trên tuyết trắng vậy."

Đỗ Kiều Kiều tức khắc hai má nổi lên một chút thẹn thùng của nữ nhi. Cái nốt này của nàng có rất ít người biết, mấy năm nay xem qua nốt chỉ có hoạn quan Đại An Tiểu An hầu hạ bên người nàng.

"Kiều Kiều, nhi tử của chúng ta tên là Nhan Kính Văn, đôi mắt thật to, hoạt bát đáng yêu, nàng thích kêu nó là tiểu ếch xanh." Nhan Từ Phong vội vàng nói, "Sau khi nàng sinh hạ nó thì đều đặt hết tâm tư lên người nó, làm ta và Tín An phiền não rồi thật lâu."

Trong lòng Đỗ Kiều Kiều vừa động: "Các người là biết trước tương lai, hay là trọng sinh tới đây? Có phải tình huống của hai vị thái tử cũng giống các người không?"

Nếu biết trước, sẽ không có được đầy đủ tình cảm như vậy, cho nên, bọn họ hẳn là trọng sinh!

Nếu hai vị Thái Tử cũng trọng sinh, như vậy tất cả nhiệt tình của bọn họ đối với nàng coi như thông suốt.

Trọng sinh và xuyên qua chính là đề tài rục rờ nhất của tiểu thuyết internet, nàng đều có thể xuyên qua, vì sao hôn phu tương lai của nàng không thể trọng sinh chứ?

A!!!!

Σ(°△°|||) người đã chết mới có thể trọng sinh, nàng vốn ở tương lai, hai vị trước mắt này, còn có hai vị Thái Tử gia, chẳng lẽ tất cả đều từ hình?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Đỗ Kiều Kiều tức khắc kịch biến, thân mình không tự chủ được mà run run lên.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Bỏ trốn

Editor: Yuki

Các người biết trước tương lai, hay là trọng sinh?

Lúc Đỗ Kiều Kiều hỏi ra những lời này, Chu Tín An thiếu chút nữa muốn vỗ tay.

"Kiều Kiều, nàng luôn khiến cho bọn ta giật mình, đối với những ý nghĩ kì lạ, Kiều Kiều à." Nhan Tử Phong ôm chặt lấy thân mình nhỏ nhắn của nàng từ phía sau, kích động nói: "Ta biết mà, bọn ta nói chân tướng cho nàng, nàng chỉ cần suy nghĩ một chút là có thể tiếp thu."

Bất chấp xấu hổ bị nam tử xa lạ ôm, Đỗ Kiều Kiều vội vàng nói: "Có phải các người trọng sinh hay không? Các người chết như thế nào?" Người trọng sinh đều chết không nhắm mắt, hai bọn họ chết không nhắm mắt sao? Còn có hai vị Thái Tử, chẳng lẽ bọn họ đều chết không nhắm mắt?

"Thật ra bọn ta cũng không biết." Chu Tín An cười khò nói, "Ba người chúng ta..... Cái kia.....Sau khi chúng ta ngủ bên nhau. Sau khi ta tỉnh lại phát hiện mình về năm mười bốn tuổi, còn chưa làm rõ tình trạng, đã nghe nói nàng bị hai vị bệ hạ hạ chỉ phối giao hôn cho hai vị Thái Tử, chờ sau khi cập kê lập gả vào hoàng tộc."

Ba người, cái kia, tới mức cùng nhau ngủ rồi? Tương lai mình sẽ phóng đảng dũng cảm như vậy?

Đỗ Kiều Kiều tức khắc cực kỳ xấu hổ, gương mặt lỗ tai nóng rất hồng, giống như rắng đỏ.

Nhan Tử Phong lạnh lùng nói: "Tình huống của ta và Tín An giống nhau, ta còn tưởng rằng mình là đang nằm mơ, chờ xác định mình không phải nằm mơ, Lễ Bộ đã bắt đầu hạ sinh với Trần Nam tướng quân, thay hai vị bệ hạ đối thiếp canh cho hai vị Thái Tử và nàng."

"Sau khi ta và Tín An chạm mặt, thử nhau, phát hiện đối phương cũng giống như mình." Nhan Tử Phong nói: "Ta và Tín An không muốn đổi thế từ, chẳng qua hoàng quyền cao ngất, chúng ta chỉ có thể yên lặng chờ đợi cơ hội."

Chu Tín An nói: "Bọn ta lợi dụng chuyện trước kia đã biết và năng lực hơn mười bốn tuổi của mình để thành lập thế lực bí mật của bản thân, để chuẩn bị đoạt lại nàng. Trong quá trình này, bọn ta phát hiện bên cạnh nàng trừ một ít cung nô hoàng tộc phải tới hầu hạ nàng ra, còn cất dấu rất nhiều cơ sở ngầm của hoàng tộc, giám thị nhất cử nhất động của nàng. Mà ta và Nhan Tử Phong, cũng bị người có tâm giám thị, hành sự luôn có chút phiền phức."

Đỗ Kiều Kiều nhắm mắt, trầm giọng nói: "Khẳng định là người của hai vị Thái Tử." Hai vị Thái Tử tuyệt đối là trọng sinh, cũng không biết bọn họ vì sao lại trọng sinh.

Vây quanh được Đỗ Kiều Kiều, Nhan Tử Phong dán lên thân thể của nàng: "Kiều Kiều, cướp đi Thái tử phi là tử tội mạo phạm vua miệt thị hoàng quyền. Vì không để liên lụy gia tộc, ta và Tín An đều đã giả chết, trên đời này không còn nhi tử của Chu Ngự sử - Chu Tín An, cùng nhi tử của Nhan phò mã - Nhan Tử Phong. Nàng sẽ lưu lạc chân trời cùng bọn ta chứ? Tiểu ếch xanh của chúng ta còn đang đợi chúng ta sinh nó ra đó."

Chính là bởi vì hấn là nhi tử của muội muội duy nhất của Anh hoàng Cảnh đế - công chúa Thái Dương, cho nên hai vị Thái Tử mới có cơ hội nhận thức Kiều Kiều. Bọn họ nhất kiến chung tình đối với Kiều Kiều, dựa vào hiểu biết về Kiều Kiều âm thầm hành sự sau đó lại điên cuồng mà lưu luyến si mê Kiều Kiều. Vì tránh cho huyết thống lẫn lộn, vì quân thần có khác, nữ nhân gả tiến hoàng tộc sẽ không tái giá với nam tử họ khác. Mà khi đó Kiều Kiều đã gả cho hấn và Tín An, cũng sinh một đứa con, vì thế hai vị Thái Tử lập tức vắt hết óc, muốn dùng biện pháp đường ngang ngõ tắt cướp Kiều Kiều đi. Hừ!

Chu Tín An buông chén đứng dậy, lấy cuốn tranh đặt trên bàn lại, thực mềm nhẹ mà mở rộng ra ở trước mặt Đỗ Kiều Kiều, nói: "Kiều Kiều, đây là tiểu ếch xanh. Tiểu nam hài trắng trẻo mập mập nạc yếm màu xanh biếc, ta sẽ dựa theo ký ức trước khi trọng sinh. Đầu người nhỏ kém xa đôi mắt to, người ngồi quỳ trên lá sen là nàng——ta vẽ lại từ trí nhớ trước khi trọng sinh của nàng. Nàng nói đây là tranh chibi của tiểu ếch xanh."

Đỗ Kiều Kiều kinh ngạc mà nhìn tiểu nam hài mắt to, hoàn toàn tin tưởng lời nói của bọn họ.Đời này, nàng còn chưa từng về tranh chibi, hai bọn họ có thể biết được, chỉ có thể là trước khi trọng sinh họ đã xem qua tranh chibi của nàng.

"Tiểu ếch xanh....." Nàng cảm lòng không đau mà vuốt tay vuốt ve tiểu nam hài trên họa, bản năng mẫu tính của linh hồn nữ tính thành niên giấu ở trong thân thể thiếu nữ non nớt phun trào.

"Kiều Kiều, dựa vào ký ức của ta, tiểu ếch xanh của chúng ta sẽ được sinh ra vào hai năm sau." Nhan Từ Phong nói, bởi vì nàng ở trong lòng ngực của mình, mùi thơm quen thuộc của cơ thể quanh quẩn ở chớp mũi, tình cảm hân ái chế nhiều năm tức khắc trào dâng, mắt không chế mà cúi đầu hôn lấy gương mặt trắng nõn nà của nàng.

"Ừm....." Đỗ Kiều Kiều đột nhiên quay đầu lại, ánh vào mí mắt chính là khuôn mặt tuấn tú thành thực của hân, hai tròng mắt đen nhánh tràn ngập tình cảm mãnh liệt.

"Kiều Kiều, thê của ta....." Nhan Từ Phong ở bên cạnh hôn đi lên nhẹ nhàng mút vào, trong lòng nhảy loạn như một con thỏ con.

"Ta....." Đỗ Kiều Kiều hơi hơi nhắm mắt lại: "Ta còn chưa cập kê đâu. Chàng cũng nói sau khi ta cập kê nửa năm mới có thể gả cho chàng mà." Hân vốn là hôn phu tương lai của nàng, hiện giờ vì cùng hai vị Thái Tử tranh đoạt nàng, vứt bỏ thân phận, làm sao nàng có thể không cảm động?

"Ta và Tín An sẽ chờ đến ngày nàng cập kê." Nhan Từ Phong khẽ cắn lỗ tai nhỏ nhắn tinh xảo của nàng:"Chỉ là bởi vì thân phận thái tử phi tương lai của nàng, bọn ta phải bắt đầu trốn đi nơi khác rồi. Nàng sẽ đi cùng bọn ta chứ?"

Đỗ Kiều Kiều đã bị tiểu ếch xanh đáng yêu bắt làm tù binh, lập tức trả lời nói: "Chúng ta bỏ trốn đi mai danh ẩn tích đi!"

Chu Tín An tức khắc mỉm cười: "Kiều Kiều, nàng vẫn không thay đổi, lá gan lớn hơn các nữ nhân nuôi trong hậu trạch của nam nhân nhiều." Nữ nhân quen được nam nhân nuôi đã sớm mất đi khát vọng đối với bên ngoài, các nàng chỉ muốn được nam nhân thương yêu và đưa châu báu hoa phục đến trước mặt.

Nhan Từ Phong yêu thương nói: "Kiều Kiều yêu dấu của chúng ta chính là dũng cảm, cơ trí như vậy."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Chúng ta hầu hạ nương tử tắm gội

Editor: Yuki

Sau khi ăn uống no đủ, Đỗ Kiều Kiều đã lấy lại tinh thần, bắt lấy Nhan Từ Phong và Chu Tín An dò hỏi ký ức trước khi bọn họ trọng sinh.

Thì ra, về sau hành động đời này của nàng đều bị bốn người họ giám thị, khó trách nàng làm buồn bán, thuận lợi mịt mờ mà "Dẫn đường" người khác phát minh sáng tạo như thế, thì ra có người chiếu cố (mặc kệ là người phương nào). Thế xuyên qua, phu trọng sinh, nhân duyên của bọn họ thật đúng là kỳ lạ mà..... Nhan Từ Phong và Chu Tín An biết nàng là xuyên qua không?

Khi bọn họ nói chuyện, một người hạ nhân ở bên ngoài bẩm báo nói: "Đại công tử, nhị công tử, nước ấm đã chuẩn bị xong."

Đỗ Kiều Kiều thấp giọng kinh ngạc nói: "Các chàng hoàn toàn vứt bỏ dòng họ của mình à?" Nam nhân vô cùng chấp nhất đời sau của mình, bọn họ cũng xem dòng họ phụ hệ còn quan trọng hơn tính mạng của bản thân.

"Cơ sở ngầm của hoàng thất Vân thị nhiều tay sai, bọn ta cần phải thay tên sửa họ." Nhan Từ Phong vuốt ve tóc dài đen như lụa có chút hỗn độn của Đỗ Kiều Kiều: "Bây giờ bọn ta là thương nhân họ Đỗ, là đường huynh đệ, mà nàng, là tiểu thê tử của bọn ta, nàng tính sửa họ gì? Họ Nhan được không? Điều kiện đầu tiên nhạc phụ đại nhân đồng ý hôn sự của chúng ta là đưa nhỏ thứ hai của nàng phải theo họ ông ấy. Tương lai tiểu ếch xanh sinh ra vẫn phải họ Nhan như cũ, ta có thể nói với người ngoài là vì cảm ơn nhạc phụ đã ban nữ nhi cho ta, nên bằng lòng để một đứa con kế thừa nhan khôi cho nhạc phụ. Hài tử thứ hai họ Đỗ, thật sự là theo họ của nhạc phụ."

"Chàng đều suy xét xong rồi à? Vậy ta theo chàng, sửa thành họ Nhan." Đỗ Kiều Kiều nói, cực kỳ vừa lòng đối với suy xét của Nhan Từ Phong.

Nhan Từ Phong chặn ngang bé Đỗ Kiều Kiều lên, nói: "Cách vách đã chuẩn bị xong nước ấm, bọn ta dẫn nàng đi qua tắm gội."

Chu Tín An cười mỉm chỉ nói: "Kiều Kiều của chúng ta thích sạch sẽ nhất, dù là mùa đông rét lạnh, cách hai ngày đều phải tắm gội một lần."

Đỗ Kiều Kiều nhanh chóng nói: "Mau thả ta ra, ta có thể tự đi." Bọn họ đối với nàng rất quen thuộc, nhưng nàng thì không thân với bọn họ!

"Không bỏ." Khóe miệng nâng lên một nụ cười sùng nịnh, Nhan Từ Phong nói, "Bọn ta muốn hầu hạ tắm gội." Hân rất muốn tắm uyên ương với nàng, chỉ là nàng còn chưa cập kê, hân không thể xúc động.

"A! Không cần, ta có thể tự tắm." Đỗ Kiều Kiều tức khắc nóng nảy, giãy giụa muốn xuống dưới, chỉ là hai tay Nhan Từ Phong cường mà hữu lực, nàng giãy giụa như thế nào đều chỉ là lẫn lộn ở trong lòng ngực hắn.

"Kiều Kiều, đừng lộn xộn, chắc là nàng hiểu rõ nam nhân." Nhan Từ Phong trầm giọng nói, cúi đầu ngó xuống thiếu nữ trong lòng ngực, ánh mắt thâm thúy u ám.

Học khóa nữ nhi nhiều năm, làm sao Đỗ Kiều Kiều lại không hiểu rõ nam nhân? Nàng tức khắc sợ tới mức một cử động cũng không dám.

○○○

"Các chàng, có thể kêu một hoạn quan tiến vào hay không?" Đỗ Kiều Kiều xấu hổ hỏi, thực nỗ lực mà nắm chặt vạt áo của mình, không cho Nhan Từ Phong còi quần áo của mình.

"Kiều Kiều, tòa tiểu viện này là điểm dừng chân tạm thời của bọn ta, bọn ta không có chuẩn bị người hầu như vậy cho nàng." Nhan Từ Phong nói, trong mắt chứa đựng ý cười.

Chu Tín An cầm xiêm y mới tinh của thiếu nữ tiến vào: "Kiều Kiều, bọn ta tắm rửa cho nàng không biết bao nhiêu lần, kỹ xảo thực thành thạo." Thủ đoạn nọ họ chiếu cố Kiều Kiều không thua hoạn quan Đại An Tiểu An bên người nàng!

Đỗ Kiều Kiều 囧 đỏ mặt nói: "Ta và các chàng không giống nhau, ta không phải trọng sinh, không có ký ức sinh hoạt bên cạnh các chàng." Nàng tin tưởng bọn họ nói, sau khi nhìn thấy tình yêu chân thành của bọn họ, bằng lòng từ bỏ vinh hoa phú quý của Thái tử phi và che chở của phụ thân mà cao chạy xa bay cùng bọn họ, nhưng muốn nàng phải lập tức trần như nhộng ở trước mặt bọn họ, nàng làm không được.

"Kiều Kiều, nhìn chúng ta." Chu Tín An ôn nhu như nước mà ngó nhìn Đỗ Kiều Kiều. "Ta biết trong lúc nhất thời nàng không quen tiếp xúc với bọn ta, chẳng qua, bọn ta là hôn phu của nàng, nàng phải nhanh chóng quen với tiếp xúc của bọn ta mới được. Xa chạy cao bay, lưu lạc chân trời, nói thì rất nhẹ nhàng, chỉ là chúng ta không thể quên, hoàng tộc và nhóm Thái Tử khẳng định sẽ rắc thiên la địa võng ở Đại Khánh để tìm nàng. Chúng ta đang lẩn trốn, không có khả năng thời thời khắc khắc đều có hạ nhân hầu hạ, cho nên, chăm sóc nàng là chuyện của hai bọn ta."

Mềm nhẹ mà kiên định mà kéo tay Đỗ Kiều Kiều, Nhan Từ Phong nói: "Nàng yên tâm, bọn ta sẽ hầu hạ nàng thoải mái dễ chịu."

Bọn họ đã phối trí xong dầu vùng độc nhất của nhà mẫu thân Kiều Kiều luôn rồi, O(∩_∩)O ha ha ~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Trêu chọc (H nhẹ)

Editor: Yuki

Thùng gỗ rộng mở rót đầy nước ấm, mặt nước nổi một tầng cánh hoa màu đỏ lơ lửng.

Từ chối Nhan Từ Phong và Chu Tín An nâng, Đỗ Kiều Kiều mặc áo ngực và quần lót bước vào thau tắm. Ngồi xổm ngồi xuống, nàng thật sâu mà thở ra một hơi, xấu hổ còi áo ngực và quần lót ra đưa cho Chu Tín An đứng ở một bên.

Cuốn cao ống tay áo đưa tay dò xét độ ấm của nước rồi cầm lên một cánh hoa, Nhan Từ Phong nói: "Kiều Kiều, điều kiện tiểu viện dừng chân tạm thời này không tốt, nàng chỉ có thể tạm chấp nhận một chút." Nói, hắn thản nhiên bắt lấy cánh hoa đè bả vai lộ ra mặt nước của Đỗ Kiều Kiều bắt đầu xoa bóp, phảng phất như đã làm qua vô số lần.

Đỗ Kiều Kiều co rụt bả vai lại, khấn trương nói: "Ta còn chưa cập kê." Nàng ám chỉ bọn họ, nàng còn chưa thành niên, nếu bọn họ thú tính quá độ đè nàng làm xằng bậy, thân thể của nàng sẽ bị thương.

"Nàng còn có một tháng rưỡi sẽ cập kê." Chu Tín An cười mỉm chỉ nói: "Nàng yên tâm, chúng ta sẽ không thương tổn thân thể nàng. Nàng là thể của bọn ta, mẫu thân tương lai của con bọn ta, thân thể khỏe mạnh quan trọng hơn bất cứ thứ gì." Tuy rằng mục đích quan trọng nhất nam nhân nuôi nữ nhân là sinh sản, thứ hai là thư giải lửa dục thân thể, nhưng bọn hắn xem trọng sức khỏe của Kiều Kiều còn hơn hai cái kia.

Lòng bàn tay có chút vết chai đem cánh hoa tươi xoa nắn thành bùn hồng thoa lên da thịt trắng nõn trơn nhẵn của nàng, hô hấp Nhan Từ Phong càng ngày càng nặng, cái trán đầy đặn toát ra một tầng mồ hôi mỏng, một giọt mồ hôi lăn xuống chớp mũi. Hắn lại lần nữa đánh giá cao lực khắc chế của mình, đối mặt tiểu kiều thể như nụ hoa hé nở, lực khắc chế của hắn như núi tuyết sắp sụp đổ.

Hô hấp Chu Tín An bắt lấy cánh tay Đỗ Kiều Kiều xoa bóp cũng trầm trọng, khuôn mặt đỏ lên. Hắn cảm giác máu cả người sôi trào, ngao rống giữa hai chân ngừng đầu, càng ngày càng sung to.

"Các chàng, hay là đi ra ngoài đi." Đỗ Kiều Kiều phát hiện tình huống không đúng, nhanh khuyên bảo bọn họ rời đi. Đây chính là sự khác biệt giữa hoạn quan và nam nhân bình thường! Thời điểm Đại An Tiểu An giúp nâng tắm gội, hồ hấp rất bình thường.

"Không." Nhan Từ Phong từ chối nói, cầm lấy tấm khăn trong nước tiếp tục xoa bóp giúp Đỗ Kiều Kiều.

"A! Nơi này, ta tự làm." Đỗ Kiều Kiều đột nhiên kêu sợ hãi một tiếng, nhanh chóng đẩy bàn tay đang khuấy đảo xoa bóp trên nụ hoa của mình.

Chu Tín An tiếc nuối mà phun ra một ngụm khí nóng: "Kiều Kiều, ta là hôn phu của nàng, chạm vào thân thể của nàng là danh chính ngôn thuận." Trong trí nhớ của hắn hai vú của nàng no đủ hơn bây giờ, vuốt ve cực kỳ co dãn. Đêm tân hôn, hắn bôi vì lần đầu chân chính tiếp xúc nữ nhân, hơn nữa còn là tiểu nữ nhân mình cực kỳ thích, hưng phấn đến..... Còn chưa đi vào đã bắn. Đây là sỉ nhục đời kia của hắn. Hiện giờ hắn may mắn có thể bắt đầu một lần nữa, nhất định sẽ ở thời điểm bọn họ lần đầu kết hợp, làm nàng dục tiên dục tử, có được một đêm tân hôn hoàn mỹ.

Khuôn mặt Đỗ Kiều Kiều nóng rát mà nói: "Các chàng là hôn phu · tương · lai · của ta." Nàng muốn nắm giữ điểm mấu chốt, xã hội này quy định trước mười bốn tuổi thành niên, nghiêm cấm bọn họ phá lá chắn cuối cùng của nàng.

"Ngày nàng cập kê, chúng ta sẽ cử hành một hôn lễ đơn giản." Nhan Từ Phong trầm giọng nói: "Kiều Kiều, tuy rằng hôn lễ đơn giản, nhưng bọn ta tuyệt đối thật lòng." Hắn chờ không kịp, muốn sớm định ra tương lai thành thân với nàng trước nửa năm. Còn như sinh ra tiểu ếch xanh, vẫn là dựa theo thời gian thụ thai cũ sinh ra đi. Lúc trước hứa hẹn nàng, không để nàng sinh sinh sinh giống như heo mẹ, hắn đã điều chế cấm dược tránh thai từ Thái Y Viện.

"....." Đỗ Kiều Kiều lúng túng nói: "Này quá mau rồi." Nàng còn chưa thân với bọn họ.

"Kiều Kiều, ta gấp đến không thể chờ mà muốn có được nàng." Nhan Từ Phong nói, ngón tay dọc theo cột sống nàng trượt xuống dưới, trượt đến xương mẫn cảm bắt đầu vẽ vòng tròn nghiền nát.

"Tê ~ không cần." Khoái cảm tê dại từ xương mẫn cảm xông thẳng lên trên, thân thể Đỗ Kiều Kiều run rẩy tránh né, mặt nước khuấy đảo dập dờn một trận. Thân thể thiếu nữ cần khai phá, hoạn quan bên người thiếu nữ dựa theo thủ pháp nhóm sư phụ truyền thụ chậm rãi kích thích tình dục thiếu nữ, cho nên Đại An Tiểu An trêu chọc qua rất nhiều điểm mẫn cảm trên thân thể nàng, trong đó điểm mẫn cảm nhất chính là xương cụt.

"Kiều Kiều, chúng ta đây là học làm người hầu hạ bên cạnh nàng đó." Chu Tín An nói, bàn tay nhanh chóng trượt đến giữa hai chân nàng, không cho nàng khép hai chân lại, ngón tay thật cẩn thận mà khảy tu hoa non nót giữa đùi nàng, tìm được đài hoa hơi hơi nhô lên bắt đầu nghiền nát xoa bóp. Ở mỗi một gia đình giàu ở Đại Khánh nam hài sau mười hai tuổi sẽ xem xuân cung đồ, luyện tập công phu nam nhi đối với tượng nữ điều khắc gỗ, nắm giữ kỹ năng giường chiếu cao siêu hơn nam hài khác, sau khi thành thân làm thê tử càng yêu ân ái triền miên với mình.

"A ~ các chàng....." Đôi tay Đỗ Kiều Kiều đỡ ven thau tắm, vội vàng nói, "Ta rất ít khi cho phép Đại An Tiểu An hầu hạ ta như vậy." Đại An Tiểu An sẽ trêu chọc nàng, chỉ khi nàng bị trêu chọc đến vô pháp tự giữ mà cho phép bọn họ làm càng tiến thêm một bước kích thích nàng.

Lớn mật mà mở lên gương mặt nghiêm túc của nàng, Chu Tín An nói: "Miễn bàn đến bọn họ, hai bọn ta sẽ hầu hạ nàng đến dục tiên dục tử." Đại An Tiểu An là hoạn quan bên người Kiều Kiều, thường thường chỉ hắn và Nhan Từ Phong trêu chọc Kiều Kiều, dùng môi, lưỡi, tay và đạo cụ đút Kiều Kiều no. Bọn họ đã biết cũng không có biện pháp tức giận. Hiện tại tốt rồi, hai kẻ hoạn quan chính đại quang minh ăn vụng không còn nữa, Kiều Kiều hoàn toàn toàn toàn thuộc về hắn và Nhan Từ Phong.

@YUKI: Halo các tênh yêu>> Quà năm mới cho các tênh yêu nè kkk, mị chỉ lặng lẽ lên phát chút mỡ vụn rồi xin lui:V Chờ blog đạt 100 like (có phải tui hơi quá ko:()) sẽ lặng lẽ quăng cục thịt vào mặt các nàng*:~* Năm mới vui vẻ iu iu, đừng quên fl + like cho mình nhé>

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Khát vọng vô tận (3p, h)

Editor: Yuki

Nhanh chóng giúp Đỗ Kiều Kiều rửa sạch thân thể, Nhan Từ Phong gấp không thể chờ mà ôm nàng đến bên cạnh đệm mềm thật dày trên giường mây tre.

Đỗ Kiều Kiều cuộn tròn hai chân bị bắt ngồi trên nệm giường, đôi tay che khuất thân thể của mình lộ trình tắm gội h, giọng điệu vội vàng nói: "Được được, các chàng đừng động." Dựa theo ở trong nhà, bọn họ phải tiến hành mát xa dầu mè cho nàng.

Nhan Từ Phong kéo đôi tay nàng ra, trầm giọng nói: "Kiều Kiều, đừng nháo, để bọn ta từ từ bảo dưỡng da cho nàng." Làn da nữ nhân khác thế nào hắn không biết, hắn chỉ biết da thịt Kiều Kiều trơn nhẵn non mềm không dính tay, trong trắng lộ hồng vô cùng non mịn, hắn thích nhất là vuốt ve.

Chu Tín An cầm dầu mè đã sớm chuẩn bị tốt lại đây, nhỏ nút lọ nói: "Kiều Kiều, nàng ngồi một chút xem, đây có phải dầu mè nhạc mẫu cho nàng dùng

không? Ta đã dựa theo cách pha chế dầu mè trong của hồi môn của nàng mà tìm hạ nhân điều phối đó."

Đỗ Kiều Kiều vừa nghĩ đã biết, cái này giống với dầu mè mà nàng sử dụng. Nhạc mẫu? o(∩_∩)o, nàng còn chưa có gả cho hấn đâu, hấn đã kêu "Nhạc mẫu" thật thuận miệng rồi.

Chu Tín An hứng thú bưng bưng mà đem dầu mè trực tiếp xoa lên vai Đỗ Kiều Kiều.

"Cái này rất quý, đừng lãng phí." Đỗ Kiều Kiều nhanh chóng kêu lên. Mẫu thân nàng xuất thân thế gia, bên trong dầu mè hộ da gia truyền phối bốn mươi loại dược liệu quý hiếm, một lọ khoảng chừng năm mươi lượng bạc, mà một lọ cũng chỉ đủ cho nàng dùng hai tháng. Sau khi không cách nào từ chối sử dụng, nàng đều đặn dò Đại An Tiểu An tận lực đừng lãng phí.

"Sợ lãng phí, thì ngoan ngoãn nằm xuống." Nhan Tử Phong nói, rồi đè nặng đôi tay và thân thể Đỗ Kiều Kiều, để nàng không thể không nằm xuống.

Dùng tay xoa dầu mè xuống tới hai vai và ngực của nàng, Chu Tín An thỏa mãn mà than thở: "Cuối cùng cũng lại có thể mát xa cho Kiều Kiều rồi." Kết quả cuối cùng của mát xa cơ bản chính là một hồi vui sướng đầm đìa hoan ái, đáng tiếc thật, hiện tại Kiều Kiều thật mềm mại, còn chưa thể để bọn họ muốn làm gì thì làm.

"....." Đỗ Kiều Kiều bị bắt nằm bên trên, khuôn mặt yêu kiều đỏ hồng như say. Nhìn dáng vẻ này của hai vị hôn phu tương lai có lẽ là muốn dùng tay vuốt ve toàn thân nàng. Theo, hay không theo đây? Nếu nàng kiên quyết kháng cự, bọn họ sẽ bỏ qua cho nàng sao?

"Kiều Kiều....." Nhan Tử Phong gọi tên Đỗ Kiều Kiều như nói mớ, cúi xuống hôn lấy đôi môi trái tim tinh xảo khéo léo của nàng, đầu lưỡi linh hoạt nhanh chóng cạy hàm răng nàng ra, cuốn lấy lưỡi thơm mềm mại của nàng quấy mát.

"Ồ....." Kỹ xảo hôn môi thật thành thạo, trước khi trọng sinh nhất định hấn đã hôn nàng rất nhiều lần!

Đỗ Kiều Kiều không kịp ngăn cản, thực mau liền bị hấn đưa vào sung sướng giữa môi lưỡi tương giao, thậm chí lưỡi thơm mềm mại còn bị lưỡi to linh hoạt của hấn dẫn dụ luôn tới liếm láp trong khoan miệng của hấn. Trời ạ, dù Đại An Tiểu An có thân mật với nàng thế nào, nàng đều không có coi bọn họ như đạo cụ luyện tập kỹ thuật hôn môi.

Rốt cuộc cũng hôn được tiểu kiều thê thương nhớ ngày đêm.....

Nhan Tử Phong kịch liệt mà hôn lấy môi trái tim của nàng, dùng sức mút nước bọt thơm ngọt trong miệng nàng, tựa như muốn hút luôn cả lòng của nàng.

Đỗ Kiều Kiều bị nhiệt tình của hấn bao phủ, đôi tay vô ý thức vòng lấy cổ hấn đáp lại hấn.

Chu Tín An nhanh chóng xoa dầu mè lên người nàng Đỗ Kiều Kiều, đôi tay bao lấy đôi nhũ tuyết trắng mềm nhẹ như bông cầu cẩn thận cầm nắm xoa bóp, ngón cái cùng ngón trỏ nắm nhũ tiềm màu hồng phấn của nàng khẽ vân vê. Hiện tại tiều nhũ này còn chưa lớn lên, chờ đến nàng mang thai, chúng nó lập tức sẽ nhanh chóng phát dục, trở nên đầy đặn cứng chắc, cho dù lúc sau cai sữa thì cũng chỉ hơi nhỏ lại một chút.

"Ưm~~ ưm..... Không cần, không cần như vậy." Bộ ngực sữa truyền đến khoái cảm kéo dài, hơn nữa càng ngày càng mãnh liệt, Đỗ Kiều Kiều bị Nhan Tử Phong hôn đến sắp tắt thở bắt đầu chịu không nổi, dùng sức quay đầu tránh nụ hôn điên cuồng nồng nhiệt của Nhan Tử Phong, lắc lư thân thể mềm mại ý đồ vùng thoát khỏi tay Chu Tín An.

Nóng bỏng mà liếm láp lỗ tai hồng ngọc tựa như trong suốt của Đỗ Kiều Kiều, Nhan Tử Phong thờ hờn hờn nói: "Kiều Kiều, ngoan, để bọn ta ôn lại thân thể của nàng." Bọn họ trọng sinh đến đây đã bốn năm, trong bốn năm chưa từng nói qua với Kiều Kiều, chưa từng vuốt ve thân thể của nàng, không thể ân ái triền miên với nàng, trời mới biết bọn họ ghen đến mức khó chịu thế nào? Bọn họ lớn hơn Kiều Kiều bốn tuổi, lúc Kiều Kiều mười tuổi bọn họ đã có nhu cầu của nam nhân. Bọn họ năm nay mười tám, chính là thời điểm nam nhân tràn đầy tinh lực.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Thiếu nữ vị thành niên cao trào(3p, h)

Editor: Yuki

Hơi thở nóng bỏng phun ở bên tai cùng trên cổ mình, Đỗ Kiều Kiều trái phải lắc đầu, cười duyên nói: "Không cần, thật ngứa." Tê tê đại đại, vừa thoải mái lại khó chịu.

Nhan Tử Phong lại hôn đôi môi đã bị mình hôn đến sưng đỏ lần nữa, lưỡi to thô lệ linh hoạt luôn vào miệng thơm của nàng nhanh chóng quấy đảo mút vào, đầu lưỡi linh hoạt liếm láp mỗi một tác góc trong miệng thơm của nàng, tựa như vương giả tuần tra lãnh địa của mình.

"Um~~" Đỗ Kiều Kiều hừ nhẹ, nhắm hai mắt lại đón nhận nụ hôn mãnh liệt của hắn. Nhiệt tình của hắn, nàng khó có thể kháng cự! Lưỡi thom mềm mại của nàng bị động mà quần giao khuấy đảo theo lưỡi to của hắn, bị kéo tham tiến khoang miệng của hắn. Nước bọt thom ngọt chảy ra ào ạt, một dòng ngân nước đầm mị dần dần chảy ra từ khóe miệng của nàng.

Kiều Kiều, thể của ta.....

Nhan Tử Phong quên mình mà càn quét miệng thom của Đỗ Kiều Kiều, dùng sức mút nuốt nước bọt thom ngát của nàng vào, rồi dứt nước bọt của mình vào miệng thom của nàng, ép nàng nuốt xuống. Hắn là phu của nàng, nàng cần phải nhận hết những gì hắn cho nàng!

Bàn tay trượt xuống dưới, hắn thuần thực mà bao lại tiểu nhũ bồ câu mềm mại của nàng trĩu mền mà xoa bóp nghiền nát.

"Um~~ um....." Đôi tay Đỗ Kiều Kiều vòng lấy cổ hắn, trán lắc trái lắc phải, nỗ lực hít một chút không khí trong nụ hôn mãnh liệt của hắn.

Nhìn thấy bọn họ hôn đến kịch liệt, Chu Tín An đỏ mặt mà kéo hai chân Đỗ Kiều Kiều ra, chăm chú nhìn cảnh xuân tuyệt mỹ giữa hai chân nàng.

Da thịt nàng tuyết trắng trơn mềm, giữa hai chân thì vết không có một chút lông nào, hai phiến hoa môi chặt chẽ dính sát vào nhau như hai chiếc lá, giao hội đầu trên hoa môi, một viên tiểu nhục châu hồng nhuận như ản như hiện.

Còn chưa bị nam nhân yêu thương quá, tu hoa xử nữ của nàng thánh khiết hồn nhiên!

Chu Tín An kích động dùng ngón giữa đùa bỡn hai phiến môi hoa thom ngon của nàng, xem xét hoa huy*t bí ẩn của thiếu nữ giấu sau hoa môi của nàng. Tiểu hoa huy*t vô cùng mềm mại, còn nhỏ hơn ngón út của trẻ con. Nếu không phải hắn đã từng cắm vào, hắn cũng không dám tin tưởng làm sao hoa huy*t khéo léo như thế có thể cất chứa để ngạo long thô dài của nam nhân cắm vào.

Ngón tay cái thuần thực mà ngăn chặn xoay tròn nghiền nát tiểu thịt châu hồng nhuận của nàng, hắn nằm giữa hai chân nàng, dùng đầu lưỡi nhanh chóng treu chọc hai phiến hoa môi của nàng. Hương khí xung quanh trên người nàng, mùi thơm thân thể của tu hoa giữa hai chân càng tràn ngập hắn dẫn tâm thần hắn.

"Um! A~~" Khoái cảm mãnh liệt như điện giật đột nhiên khuấy động ở giữa hai chân, Đỗ Kiều Kiều chợt kịch liệt bật lên, trong cổ họng tràn ra tiếng ngâm khẽ không dám tin tưởng.

"Kiều Kiều, thoải mái sao?" Nhan Tử Phong đang đè nặng thân thể nàng hỏi bằng giọng khàn đục, hàm răng thân mật mà càn môi dưới của nàng, môi nóng liên tục hạ xuống những biển hôn trên khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo tuyệt mỹ của nàng, ngón tay cầm đầu v* mẫn cảm của nhẹ nhàng xoa bóp. Ngạo long giữa hai chân hắn bành trướng muốn nứt ra, chỉ là hắn không thể đựng vào, chỉ có thể cố nén, nỗ lực lấy lòng tiểu kiều thể của hắn, để nàng mau chóng quen thuộc hắn, tiếp nhận hắn, chờ đến ngày nàng cập kê tận tình hưởng thụ cá nước thân mật.

"A~~ không cần như vậy..... không cần, liếm....." Đỗ Kiều Kiều ngo quây như cá mắc cạn ở trên giường nệm, vặn vẹo như rắn, miệng thom kiều diễm ướt át phun ra tiếng cầu xin. Đại An Tiểu An và nàng phi cực kỳ thân mật, nàng cũng không cho phép bọn họ trực tiếp đụng vào bộ ngực sữa và giữa hai chân mình.

Làm sao Chu Tín An sẽ nghe nàng? Ngón tay cái có tiết thấu mà càng ngày càng nghiền nát tiểu thịt châu mẫn cảm nhô lên của nàng, đầu lưỡi đẩy hai phiến hoa ra liếm láp cao thấp qua lại tiểu hoa huy*t của nàng, cũng thử cảm nhục bích vào cửa huyết liếm láp hoa kính.

Nhan Tử Phong hơi đỏ kị nói: "Là liếm à?" Hắn cúi đầu liếm láp tiểu nhũ bồ câu trắng tuyết của nàng, mở to miệng ngâm lấy tiểu nhũ bồ câu nàng dùng sức hút. Chuyện này làm cho hắn nhớ tới chuyện hoan ái không lâu sau khi nhi tử tiểu ech xanh sinh ra, khi đó, hắn cũng từng ngậm từng ngậm mút vú căng to đầy đặn của nàng vào, uống sữa tươi tươi ngọt của nàng.

"A~~ aa~~ không cần..... Không thể..... Um, um~~ quá mãnh liệt....." Khoái cảm tê dại kéo dài ở bộ ngực sữa, khoái cảm điện giật liên tiếp ở tu hoa, Đỗ Kiều Kiều ngửa đầu ra sau rên rì liên tục, đôi tay nắm hai vai Nhan Tử Phong, móng tay được cắt dũa mượt mà dần dần cắm vào làn da của hắn. Cả người nàng như lửa đốt, một dòng nhiệt lưu chảy xuống thẳng giữa hai chân, nàng dần dần có ý muốn tiểu.

"Kiều Kiều của chúng ta giỏi nhất là khẩu thị tâm phi vào thời điểm như thế này." Nhan Tử Phong nói, đầu lưỡi linh hoạt không ngừng liếm láp nhũ tiêm hồng kiên đỉnh của nàng, ngón tay cầm một tiểu nhũ khác xoa bóp lôi kéo nhũ tiêm

"A~~ các người..... Ô~~ ta chưa phải là.....Kiều Kiều..... A~~ các người..... A..... Quá mãnh liệt, ta chịu không nổi, a, a ——" Đỗ Kiều Kiều lớn tiếng ngâm nga, thân thể non mềm kịch liệt run rẩy một trận, hoa huy*t phun ra mật dịch trong.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Cái miệng nhỏ của nàng, tay của nàng (3p, h)

Editor: Yuki

Hai tay Chu Tín An nắm chặt bắp đùi Đỗ Kiều Kiều không để cho nàng lộn xộn, đầu lưỡi cắm vào trong hoa huy*t ẩm ướt của nàng nhanh chóng co duỗi, bắt chước động tác rút ra cắm vào của Ngao Long nam tính. hoa huy*t của nàng mau chóng co rút lại, mị nhục hoa kính bắt đầu co rút như một vật còn sống, một dòng ái dịch trong suốt lẫn mật hoa thơm ngọt trào ra như thủy triều. Hắn dùng lực mút vào nuốt, gia tăng tốc độ và lực đạo kích thích đài hoa của nàng, hoa huy*t và hoa kính trước sau đều bị kích thích.

"A ~ a..." Thân thể mềm mại phiếm hồng của Đỗ Kiều Kiều cấp tốc run rẩy vài chục lần, rồi đột nhiên như bị rút sạch xương cốt vô lực xụi lơ ở trên giường nệm, miệng hô hấp dồn dập, kiều nhan đỏ hồng như say, mị nhãn ẩm ướt thất thần nhìn phía trên.

"Kiều Kiều, thoải mái không? Nàng thật thích chúng ta làm như vậy." Chu Tín An ngẩng đầu, đầu lưỡi liếm láp mặt hoa và ái dịch dính trên môi mình, có vẻ đắm mị đến cực điểm.

"Giờ nàng đã thoải mái đến mất thần trí rồi." Nhan Tử Phong ngắm nhìn tư thái mị hoặc lan tràn khắp kiều nhan của nàng, hầu kết không ngừng co rút. Ngao Long bành trướng giữa đùi hắn trướng đến sắp nứt, nhưng mà... Không thể đựng vào được, Kiều Kiều của hắn còn Vị Thành Niên!

Ái muội liếm láp chặc chặc miệng hoa huy*t nhỏ nhắn đang đóng mở còn như trẻ con của nàng, hô hấp Chu Tín An trầm trọng nói: "Hi vọng nửa tháng nhanh chóng tới." Hắn thật sự nhịn không được, nhưng mà Kiều Kiều còn nhỏ, hắn không thể nhẫn cũng phải nhẫn.

"Kiều Kiều, chắc là nàng đã ôn tập khóa nữ nhi của nàng rồi." Nhan Tử Phong nói: "Dùng trên hai người bọn ta đi." Hắn đứng dậy, rút sạch đại lưng còi quần xuống, để Ngao Long nam tính hùng hực bành trướng của mình nhắm ngay trước Đỗ Kiều Kiều.

Nhan Tử Phong là vị hôn phu đầu tiên của Đỗ Kiều Kiều, là nam nhân có địa vị tương đương với đại ca của Đỗ Kiều Kiều, quyền lực lớn hơn những nam nhân khác, Chu Tín An nhìn thấy Nhan Tử Phong cũng phải cầu Đỗ Kiều Kiều dùng những phương pháp khác giúp hắn giải trừ dục hỏa, thì lập tức còi quần nóng lòng muốn thử.

"A?" Đỗ Kiều Kiều còn đang giữa dư vị cao trào thất thần nhìn Nhan Tử Phong, cái miệng nhỏ nhắn còn khê nhếch thờ dốc.

Nhan Tử Phong nắm tay Đỗ Kiều Kiều bao trụ ngạo long đồ rục trước sau hoạt động, giọng nói khàn đục: "Nữ nhi khóa đều học được những thứ này."

Bàn tay nắm đến côn th*t cứng rắn hùng hực, Đỗ Kiều Kiều như bị phỏng, vội vàng muốn rút tay về. Nhưng nhanh chóng bị hắn bắt lại, nàng hoàn toàn không thể rút tay về. Nàng đỏ bừng mặt kêu lên: "Ta chỉ sờ qua cọc gỗ thôi." Đại An Tiểu An là hoạn quan, tình hoàn đã héo rút, dương v*t chỉ có công năng đi tiêu, hoàn toàn không thể cứng rắn được, trước đó dương v*t mà Xuân Thủy viên đưa cho nhóm đại tiểu thư học tập có chất liệu và kích cỡ khác hoàn toàn, để nhóm đại tiểu thư học thủ kỹ khẩu kỹ, thậm chí...

"Cọc gỗ nào có rõ ràng tốt như nam nhân?" Nhan Tử Phong vội vàng nói, "Nàng thử xem, thi triển tất cả bản lĩnh nàng học được lên người bọn ta đi." Hầu kết dồn dập cao thấp lặn lội hai lần, hắn buông tay nàng ra.

Làm, hay là không làm đây?

Đỗ Kiều Kiều rình coi Nhan Tử Phong, chỉ thấy khuôn mặt tuấn tú của hắn đỏ bừng như sung huyết, hai tròng mắt ẩn hiện tơ máu, chớp mũi đầm mồ hôi, môi mọng hồng như to son.

Nam nhân ghen thành như vậy rất khó chịu đi...

Cái kia của hắn... Thô, dài, nóng, cứng rắn...

Dù sao bọn họ cũng là hôn phu tương lai của nàng!

Đỗ Kiều Kiều dứt khoát buông thả bản thân, bắt đầu nắm giữ Ngao Long kiên đỉnh của Nhan Tử Phong lúc lên lúc xuống khuấy động, mỗi lần khuấy động đến Đại Long Đầu bành trướng to lớn liền xoay tròn cổ tay hai lần, ngón tay cái áp lên đôi mắt nhỏ tràn đầy thanh dịch giữa long đầu của hắn.

"Tê ~ um... Cứ như vậy." Nhan Tử Phong híp mắt rên rỉ, tuấn nhan đỏ bừng lộ ra biểu cảm sung sướng.

"Kiều Kiều, ta thì sao?" Chu Tín An đi đến trước mặt Đỗ Kiều Kiều, nắm giữ Ngao Long thô cứng của mình cọ xát gò má Đỗ Kiều Kiều, cũng cấp tốc đâm vào khoe miệng của nàng.

Mùi xạ hương nồng đậm nam tính nháy mắt tràn ngập trong chớp mũi, Đỗ Kiều Kiều do dự một chút, lặng lẽ vươn kiều lưỡi mềm mại liếm láp long đầu to lớn bóng loáng của hắn. Thật nóng...

"A ~" Khoái cảm mãnh liệt tê dại chột tót, Chu Tín An kích động ngăn chặn cánh môi mềm mại của nàng dùng sức ma sát, buộc nàng há mồm.

Không quá chán ghét...

Đỗ Kiều Kiều dè dặt cẩn trọng hé miệng.

Nàng vừa mở miệng, Chu Tín An lập tức gấp không thể chờ chen vào trong miệng nhỏ anh đào của nàng, trong cổ tràn ra thô ngâm phấn khởi.

Lớn hơn cọc gỗ dương v*t, miệng sắp nứt ra rồi!

Đỗ Kiều Kiều cực lực mở cái miệng nhỏ nhắn, mới miễn cưỡng đưa trứng gà to lớn đại long đầu ăn vào miệng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Tay cầm Song Long, nam tinh miệng đầy (3p, h)

Editor: Yuki

"Hu, um..." Cái miệng nhỏ nhắn bị bắt mở ra đến mức quá lớn, Đỗ Kiều Kiều khó chịu phát ra tiếng kháng cự.

"A, Kiều Kiều, miệng của nàng bao bọc ta thật chặt. Thật thoải mái!" Chu Tín An phấn khởi kêu lên, thân thể nhẹ nhàng trước sau lay động theo biên độ nhỏ, để Ngạo Long cứng rắn cắm vào cái miệng nhỏ nhắn của nàng, ở trong miệng nàng trước sau rút ra cắm vào. Khoái cảm tê dại từng đợt tràn ra, từ phần mẫn cảm khuếch tán ra tứ chi bách hại của hắn, hắn không nhận được lòng tham, vì thế động tác phạm vi càng lúc càng lớn.

"Kiều Kiều, đừng phân tâm." Phát hiện Đỗ Kiều Kiều đình chỉ động tác trên tay, Nhan Tử Phong bắt mắt nhắc nhở nàng, thân thủ dùng sức nghiền nát tiểu nhũ bỏ câu đứng thẳng của nàng.

"Hu..." Đỗ Kiều Kiều kịch liệt há to mồm tùy ý Chu Tín An rút ra cắm vào, chuyển dời lực chú ý đến trong tay, nắm giữ Ngạo Long nóng bỏng thô dài cấp tốc khuấy động. Ngạo long của Nhan Tử Phong rất thô, tay nàng căn bản nắm không hết. Tay nàng nắm giữ khuấy động một lát, cũng rất xót thật mệt mỏi...

"Um~~ a..." Nhan Tử Phong phát hiện tốc độ nàng chậm lại, lập tức bắt lấy tay nàng giúp hắn khuấy động Ngạo Long khô nóng khó nhịn.

"Hu, ủa~~ khụ khụ~~ ủa..." Động tác Chu Tín An càng ngày càng nặng, sáp nhập càng ngày càng sâu, yết hầu Đỗ Kiều Kiều không ngừng bị long đầu cứng rắn của hắn va chạm, bắt đầu co rút, dạ dày cũng kịch liệt cuồng cuộn.

"Ủa~~ khụ khụ, hu hu... Khụ khụ..." Nước bọt chảy ra ồ ồ, đồ đầy khoang miệng, hô hấp nàng khó khăn, dùng sức lặc đầu tránh né.

"Tín An, Kiều Kiều còn chưa lớn lên." Nhan Tử Phong thấy thế lập tức ngăn cản Chu Tín An. Hiện tại thân thể Kiều Kiều còn cực kỳ trẻ trung non mềm, không thể thừa nhận phóng túng của hai nam tử trưởng thành bọn họ.

Tình vui ý thích.

Chu Tín An lập tức tỉnh ngộ, Tiểu Thiếu nữ trước mắt còn chưa phải kiều thể phong tình vạn chủng hiểu rõ tình dục của bọn hắn, còn chưa thể thừa nhận họ tùy ý cuồng hoan.

Tiết nuốt rút Ngạo Long của mình ra, hắn cầm cấp tốc khuấy động, hô hấp dồn dập nói: "Kiều Kiều, nàng phải lớn lên nhanh chút." Nếu hắn thật làm cho Kiều Kiều thống khổ, Tử Phong sẽ không tha cho hắn.

"Khụ khụ, khụ khụ." Đỗ Kiều Kiều xoay người che yết hầu lớn tiếng ho khan, mồm to hít thở không khí mới mẻ, khuôn mặt nước mũi nước mắt vô cùng chật vật.

Chịu đựng căng đau và khô nóng, Nhan Tử Phong cầm khăn lông ướt sạch sẽ đưa cho Đỗ Kiều Kiều, thương tiếc nói: "Lau đi." Nàng còn chưa thể thừa nhận tình cảm mãnh liệt của hai nam nhân bọn họ.

Lau mặt sạch sẽ, Đỗ Kiều Kiều ngồi quỳ ở trên giường nệm, nhìn đến bọn họ tình dục khó nhịn tự giải trước nàng, do dự một chút, một tay chụp vào Ngạo Long hùng hực vênh cao của Nhan Tử Phong, một tay vươn tới giữa hai chân Chu Tín An. Thế giới này nữ nhân nhiều phu, Xuân Thủy viên đương nhiên phải dạy nhóm nữ nhi làm sao hầu hạ đồng thời mấy nam nhân rồi.

Chu Tín An lập tức di chuyển tới phía trước hai bước, nhìn góc độ một chút, trực tiếp đứng ở trên giường nệm.

Nhan Tử Phong thấy thế, hiểu ý cũng đứng ở trên giường êm.

Đều phải phối hợp với nhau thôi... Đỗ Kiều Kiều tay trái bắt lấy Ngạo Long Nhan Tử Phong, tay phải nắm giữ Ngạo Long Chu Tín An, đồng thời lên xuống khuấy động.

"Tê~~ um~~ như vậy rất không tệ. Kiều Kiều, khóa học nữ nhi của nàng rất khá." Nhan Tử Phong khen, thân thủ vuốt ve trán Đỗ Kiều Kiều.

Chu Tín An hưng phấn mà thúc giục nói: "Có thể dùng miệng của nàng, Kiều Kiều, nhanh chút, nhanh chút. A, dùng sức một chút..." Hắn chủ động trước sau gắng động, để Ngạo Long kiên đỉnh nhanh chóng ma sát giữa bàn tay mềm mại của nàng.

Đỗ Kiều Kiều chần chờ một chút, quay đầu há mồm ngậm chặt Ngao Long Chu Tín An, theo khuấy động ở tay phun ra nuốt vào long đầu. Không thể không nói, nữ hài tử được dạy tình hình nam nữ từ nhỏ, lúc chính thức đối diện quả nhiên thành thạo.

"Phốc phốc phốc phốc" Nàng phun ra nuốt vào, Ngao Long to lớn Đại Long Đầu rời khỏi cái miệng nhỏ nhắn đỏ búng tổng có thể phát ra âm thanh như chiếc lọ.

"Hô ~ Kiều Kiều..." Nhan Tử Phong kêu lên, tay vuốt ve trán Đỗ Kiều Kiều hơi hơi dùng sức.

Đỗ Kiều Kiều lập tức hiểu ý phun Ngao Long Chu Tín An ra, quay đầu ngậm Ngao Long Nhan Tử Phong bắt đầu phun ra nuốt vào. Ngao Long nam tính của hai người này thô dài không khác nhau lắm, Nhan Tử Phong da trắng, sau khi Ngao Long sung huyết nhiễm màu đỏ rực, làn da Chu Tín An không trắng bằng Nhan Tử Phong, Ngao Long sung huyết thành màu đỏ sẫm.

"Tê ~ um... Hiện tại, như vậy... Cũng tốt lắm" Tiếng nói Chu Tín An khàn đục, khuôn mặt ôn hòa nho nhã tràn ngập tình dục đỏ chói.

"Um, um ~ hi... Kiều Kiều, nhanh chút." Nhan Tử Phong vội vàng nói, ngực nhanh chóng phập phồng, thắt lưng mạnh mẽ không ngừng lay động trước sau.

"Ừ ừ..." Đỗ Kiều Kiều thật ra sức đồng thời lấy lòng hai bọn họ, thi triển tất cả thủ kỹ và khẩu kỹ mà mình học được.

"A ~ thật là thoải mái..." Chu Tín An tình cảm mãnh liệt kêu lên, hầu kết co rúm, một giọt mồ hôi ở cằm ngã nhào đến xương quai xanh khô khan, sau đó biến mất ở trong vạt áo.

"Hô ~ Kiều Kiều..." Nhan Tử Phong động tình ngắm nhìn Đỗ Kiều Kiều, Thiếu phụ mỹ lệ trong trí nhớ trước khi sống lại và thiếu nữ non nớt trước mắt rốt cuộc cũng hợp lại thành một.

"Um ~ um... Các chàng, nhanh chút, được không?" Đỗ Kiều Kiều oán giận đứng lên. Tay nàng mệt mỏi, cái miệng nhỏ nhắn đều sắp tê cứng, sao bọn họ còn chưa bắn?

Khoái cảm mãnh liệt càng ngày càng nhiều, dục vọng phun ra càng ngày càng mãnh liệt, Nhan Tử Phong cường thế khiến Đỗ Kiều Kiều bỏ qua Chu Tín An, phun ra nuốt vào Ngao Long của mình, nhắm ngay cái miệng nhỏ của nàng cuồng dã đỉnh động hai ba mươi cái, đột nhiên bắn ra luồng tinh dịch đầu tiên sau khi sống lại. "Ô, a ~ a... A! Kiều Kiều, nàng là của ta!" Hân hoan rống đứng lên, hai tròng mắt sung huyết bạo khiêu, tình cảm mãnh liệt đầy lửa nóng.

Ngao Long kịch liệt lay động nhanh chóng bắn ra một nguồn dịch nóng trong miệng nhỏ, hương vị nồng đậm nội tiết tố nam tính nháy mắt tràn ngập chớp mũi, Đỗ Kiều Kiều nỗ lực há mồm nhận.

Có lẽ người không thích hương vị dương tính của nam nhân, nhưng tuyệt đại đa số nam nhân nhìn thấy nữ nhân cắn nuốt dương tính của bọn họ sẽ cực kỳ hưng phấn, cho nên, nếu hôn phu bắn ở trong miệng mình, người phải nuốt vào, còn phải tỏ vẻ ăn ngon lắm nữa.

Đây là do nữ tiên sinh ở Xuân Thủy viên dạy. Đỗ Kiều Kiều do dự một chút, kiên trì nuốt tinh dịch sền sệt vào miệng, ngược nhìn Nhan Tử Phong, ánh mắt bắt đầu dịu dàng liếm láp đoạn trước Ngao Long của hắn, liếm sạch sẽ tinh dịch còn sót lại.

"A ~" Nhan Tử Phong kích động nhìn hai tròng mắt đắm đuối đưa tình mềm như nước của Đỗ Kiều Kiều, động tác dâm mị câu hồn, Ngao Long vừa mới bắn lại bắn ra một cổ nùng tình.

Quá dâm mỹ quá mất hồn rồi!

Chu Tín An máu sôi trào, lui về phía sau rút ngao long từ trong tay Đỗ Kiều Kiều ra, sau đó tự nắm giữ cấp tốc triệt động, vội vàng nói: "Kiều Kiều, nhanh chút, ta muốn bắn."

Đỗ Kiều Kiều liếm sạch sẽ Ngao Long Nhan Tử Phong quay sang đến, vươn đầu lưỡi linh hoạt liếm láp Đại Long Đầu bành trướng to lớn như cái dù của Chu Tín An.

"A ~ a, Kiều Kiều, hé miệng, để ta bắn, a ~ a" Chu Tín An kêu lên, đôi mắt đỏ búng trên Đại Long Đầu to lớn khi đóng khi mở, đem nùng bạch dương tinh bắn vào trong miệng nhỏ của nàng.

Tiếp theo Đỗ Kiều Kiều há mồm, sau đó nuốt tất cả vào, giống như trước đó, liếm láp sạch sẽ ngao long của hắn.

Nữ nhân dựa vào nam nhân để sinh tồn, nữ nhân phải dùng thân thể hầu hạ nam nhân thật tốt, nữ nhân phải nói dối tông đường cho nam nhân.

Mẫu thân của Kiều Kiều cùng nữ tiên sinh bên người cứ dạy Đỗ Kiều Kiều như vậy, cũng tự thể nghiệm, cho nên dù Đỗ Kiều Kiều có đầy đủ nhân sinh quan ở kiếp trước, cũng không bài xích bản thân như khiêm tốn kỹ nữ hầu hạ khách làng chơi hầu hạ hai vị hôn phu tương lai như thế.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Mùi thối của quan tài

Sau khi Đỗ Kiều Kiều nuốt xuống tinh dịch của Nhan Từ Phong và Chu Tín An, bọn họ quả nhiên cực kỳ kích động, mặc quần vào buộc đai lưng lại liền vội vàng bùng nước để nâng sức miệng, cực kỳ tận tâm mà, lại không mang một chút tình dục mà giúp nâng lau dịch đặc, mặc quần áo giúp nâng, trình độ phục vụ không hề kém cạnh hai hoạn quan Đại An Tiểu An bên người Đỗ Kiều Kiều.

Hương thơm hợp lòng người, Đỗ Kiều Kiều thoải mái ngồi nhắm nháp điểm tâm ở trong phòng, đồng thời dò hỏi Chu Tín An: "Dưới bầu trời này, có mảnh đất nào không phải là đất của Thiên tử, những nơi giáp ranh hay là Vương thành, có phải nơi các chàng muốn đi có thể tránh được tai mắt của hoàng tộc hay không?" Nhan Từ Phong nói muốn sắp xếp chuyện rồi khỏi kinh thành, nên đã đi ra ngoài.

Chu Tín An cười nói: "Chúng ta đến khu vực Tây Nam, biên cảnh*triều Đại Khánh."

*vùng biên giới

"Biên cảnh? Biên cảnh Tây Nam nước ta có một Bái Nguyệt quốc, nghe nói bên đó có trăm tộc khác nhau sinh sống, người dân dũng mãnh, chúng ta ở biên cảnh có an toàn không? Tuy rằng chiến tranh nổ ra giữa Bái Nguyệt quốc và Trung Nguyên ta cực kỳ nhỏ, nhưng cũng không thể bảo đảm bọn họ nhất định sẽ không tấn công Đại Khánh chúng ta." Đỗ Kiều Kiều kinh ngạc nói. Nàng nhìn qua tư liệu về Bái Nguyệt Quốc ở Tây nam từ trong thư phòng của phụ thân, biết triều đình trung ương bên kia không quản được Thành chủ, nên tương đối loạn.

"Bái Nguyệt quốc tuy là một nước, nhưng thực ra là thuộc chuyên quyền các thành chủ lớn nhỏ của các tộc, ít người mà nhiều thành, tương đối an toàn hơn các biên cảnh khác ở nước ta nhiều." Chu Tín An nói: "Bọn ta đã sớm phải tâm phúc mua nhà đất ruộng vườn và cửa hàng ở bên kia, nàng đi theo bọn ta không cần lo lắng phải chịu khổ." Rất ít nữ nhân được nuôi dưỡng biết biết chuyện bên ngoài, thậm chí rất nhiều nữ nhân còn không biết ngoài triều Đại Khánh ra còn có quốc gia gì. Kiều Kiều biết Bái Nguyệt quốc, bọn họ cũng không thấy lạ, bởi vì Kiều Kiều không giống người thường.

"Ừm, vậy thì tốt." Đỗ Kiều Kiều gật đầu yên tâm. Nàng có thể tùy ý ra vào thư phòng của phụ thân Trần Nam tướng quân và hai ca ca, xem sách và tư liệu bọn họ cất giữ, nàng cho rằng đất đai phì nhiêu ở Tây Nam khiến Đại Khánh thêm nhỏ dãi, đáng tiếc là tỉ lệ gia tăng dân số tự nhiên ở triều Đại Khánh quá chậm, còn nhiều đất đai chưa khai phá xong, không thích hợp khởi binh đối ngoại. Thế giới này nam nhiều nữ thiếu, giới tính quyết định tốc độ tăng trưởng dân số thật chậm chạp, làm tài nguyên sinh tồn vừa đủ với dân số, chiến tranh bao giờ cũng không dễ dàng bùng nổ như vậy.

"Kiều Kiều, nàng thật sự vứt bỏ được phụ thân và nương nàng sao?" Chu Tín An không tự tin hỏi. Tuy rằng sau khi thiếu nữ cập kê đều sẽ xuất giá rồi khỏi phụ mẫu, có số còn sẽ gả xa, từ đó nấy năm mười nấy năm mới về nhà mẹ đẻ một lần, nhưng Kiều Kiều sinh ra lớn lên ở kinh thành, nếu không có Thái Tử hoành dao đoạt ái, nàng sẽ gả cho bọn họ ở tại kinh thành, hàng năm cùng về nhà mẹ đẻ.

"Trước mắt phụ thân ta có hai nhi tử một tôn tử, về già sẽ không trống trải dưới gối. Huynh đệ của ta đều không phải người bạc tình, lúc nương ta tuổi già mà các phụ thân lại đều không còn, bọn họ sẽ không để bà "người già héo hơn"."

Đỗ Kiều Kiều thực lý trí mà trả lời nói: "Chờ chuyện ta mất tích qua đi, chờ hai vị Thái Tử cưới Thái Tử Phi, ta có thể viết thư nhà, các chàng giúp ta lên đưa đến trong tay phụ thân ta. Phụ thân ta sẽ an ủi nương ta." Bọn họ sống lại đều dám lên trộm nàng đi từ phủ tướng quân Trần Nam, nghĩ đến có thể là đã sớm chuẩn bị về sau.

"Kiều Kiều, bọn ta khiến nàng chịu khổ rồi." Chu Tín An cảm khái mà nói, lại có thêm một chút hiểu biết về sự dũng cảm của Kiều Kiều.

○○○

Thái tử phi tương lai đột nhiên mất tích, toàn kinh thành bùng nổ, ba phụ thân của Đỗ Kiều Kiều phái người tìm kiếm, năm ca ca thành niên tự mình mang theo gia phó ra cửa tìm kiếm; hai vị bề hạ lệnh truyền, ai tìm được nữ nhi của tướng quân Trần Nam sẽ có trọng thưởng. Toàn bộ tám cửa thành của kinh thành giới nghiêm, cực kỳ nghiêm khắc kiểm soát việc ra khỏi thành.

Hai ngày sau, Nhan Từ Phong cầm một lọ nước thuốc đổ lên da thịt bên ngoài Đỗ Kiều Kiều, vẽ thô lông mày của nàng, giúp nàng mặc một bộ nam trang mới tinh, làm nàng biến thành một thiếu niên lang mười hai mười ba tuổi da màu mật ong, rồi mới dẫn nàng đến trong viện, chỉ vào quan tài phát ra mùi hôi thối nói: "Kiều Kiều, uất ức nàng rồi." Trong mắt hấn tràn ngập năn nỉ.

Nữ hài sinh ra ở gia đình phú quý rất khó nguy trang thành nam hài, bởi vì các nàng đã sát dầu mè lên người từ nhỏ. Quanh năm suốt tháng, hương khí thấm thấu vào da thịt, cho dù có một khoảng thời gian không sát dầu mè, chỉ cần hoạt động hơi ra mồ hôi một chút, hương khí cũng có thể tứ tán. Trước kia Đỗ Kiều Kiều có thể mặc nam trang đi ra ngoài, trừ mỗi lần nàng đi ra ngoài đều tắm gội thay quần áo ra, cũng cố gắng tiêu trừ hương khí trên người, cũng là do có người dung túng, thuê chương quầy tiêu nhị không được đắc tội chủ nhân, có thể kiếm tiền mới là nguyên tắc quan trọng nhất và nhiều phương diện khác. Hiện giờ các binh lính ở cửa thành đều đuổi dài cái mũi ngửi mùi thân thể thiếu nữ từ mười hai đến mười sáu tuổi muốn ra khỏi thành, nếu phát hiện khả nghi lập tức tra xét thân phận.

Kiều Kiều đánh bạo vào quan tài thăm dò nhìn xem, phát hiện bề mặt trong quan tài sạch sẽ, cũng không có đồ vật dư.

Duỗi tay gõ gõ quan tài để trần, nàng kinh ngạc hỏi: "Quan tài có tấm ngăn. Chàng đem cái gì đặt ở tấm ngăn phía dưới vậy?"

"Hơn mười con cá thúi." Nhan Từ Phong nói: "Bốn góc quan tài đều có lỗ thông khí, nàng sẽ không hít thở không thông." Sau khi dịch dung một chút, cho dù có quan binh yêu cầu khai quan kiểm tra, cũng sẽ không phát hiện thiếu niên (thi thể) nằm chính là Đỗ Kiều Kiều.

"Ồ, mưu kế này không tồi." Đỗ Kiều Kiều nghĩ nghĩ, xoay người bò vào quan tài mà nằm xuống thẳng tắp: "Ta chuẩn bị xong rồi." May mắn đây là ban ngày, nếu là buổi tối mà nói, nàng khẳng định không dám bò vào quan tài.

Chu Tín An duỗi tay sửa sang lại quần áo trên người Đỗ Kiều Kiều, an ủi nàng nói: "Bọn ta ở bên cạnh nàng, nàng đừng sợ." Nói xong, hắn cầm một cái chăn lụa đỏ mới tinh đắp lên người Đỗ Kiều Kiều.

Nắm tay Đỗ Kiều Kiều, Nhan Tử Phong thâm tình mà nói: "Kiều Kiều, bọn ta sẽ làm nàng hạnh phúc cả đời." Nữ nhân bình thường nhìn đến quan tài lập tức cực kỳ kinh sợ, nào dám tới gần?

Đỗ Kiều Kiều cười xinh đẹp: "Ta tin tưởng các chàng sẽ làm ta hạnh phúc."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.